СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIII П'ЯТНИЦЯ, 3 БЕРЕЗНЯ 2006 РОКУ ЧИСЛО 9 VOL. CXII FRIDAY, MARCH 3, 2006 No. 9

В. Ющенко і Л. Качинський обговорили проблеми енерґетики

КИЇВ. – 28 лютого у Маріїнському палаці відбулася офіційна церемонія зустрічі Президента України Віктора Ющенка з Президентом Республіки Польща Лехом Качинським, який прибув в Україну з дводенною офіційною візитою – першою після його обрання на посаду провідника держави. На зустрічі був присутній також міністер закордонних справ Борис Тарасюк. В. Ющенко і Л. Качинський обговорили питання енергетичної безпеки в Европі, диверсифікованости джерел постачання енергоносіїв і енергозбереження. Президент Польщі заявив, що він не виключає вступу України до НАТО у 2008 році. Він обговорював це питання під час своїх поїздок до США і Франції.

28 лютого Президент Польщі зустрівся з головою Верховної Ради Володимиром Литвином, поклав квіти до пам'ятника Невідомого воїна. Увечорі відбулося прийняття на честь Президента Польщі.

1 березня Президент Польщі зустрівся з І. Плющем і А. Бутейком. Л. Качинський заявив, що польська сторона готова прислати в Україну велику групу міжнародних спостерігачів, щоб довести світовій співдружності, що в Україні 2004 року відбулися необоротні зміни в контексті справедливости, демократії і чистоти виборчих процесів. Значна частина зустрічі була присвячена питанням стратегічного співробітництва між двома країнами в економічній і енергетичній сфері. Л. Качинський зазначив, що польська сторона разом з партнерами з Европейського співтовариства зацікавлена в практичній реалізації разом з Україною проєктів альтернативного забезпечення України енергоносіями. Президент Польщі запевнив, що зробить усе від нього залежне для якнайшвидшого добудування і повноцінного використання нафтопроводу „Одеса-Броди-Гданськ". Цей проєкт, за його словами, підтримують практично всі політичні сили Польщі й, у першу чергу, правляча партія „Право і справедливість", яка є багаторічним політичним партнером Української народної партії.

1 березня Президент Польщі зустрівся з провідником БЮТ Юлією Тимошенко. Розмова тривала близько 20 хвилин за зачиненими дверима. Як розповіла Юлія Тимошенко, Лех Качинський цікавився газовими взаєминами Києва і Москви, від яких залежить енергетична безпека Европи, розпитував про майбутні вибори і міжпартійні коаліції, що створюються напередодні виборів. Ю. Тимошенко зазначила, що Л. Качинський заспокоївся тільки після її запевнень, що коаліція з Партією регіонів є неприпустимою, оскільки створення коаліції з Партією регіонів – це повернення до всіх старих традицій клановости в політичній і економічній організації України. Ю. Тимошенко також повідомила, що ніяких домовленостей з польським президентом не підписувала.

УНІАН

Помер Евген Іванців – довголітній активіст УНСоюзу і нашої громади

ПАРСИПАНІ, Н.Дж. – З глибоким сумом наша українська громада довідалася, що в суботу, 25 лютого, несподівано помер у своєму домі в штаті Вірджінія Евген Іванців, другий віце-президент Українського Народного Союзу, голова Балтиморсько-Вашінгтонської Округи УНСоюзу, багатолітній активіст нашої установи і української громади в цілому.

Св. п. Евген Іванців

Народився Евген Іванців 16 травня 1952 року в Елизабеті, Ню-Джерзі, в родині Михайла та Анни Іванцевих. Місто свого народження він залишив після закінчення школи „St. Benedict's Preparatory School", коли вступив до Джорджтавнського університету у Вашінгтоні, столиці Америки. У Вашінгтоні він жив і працював до кінця свого життя.

Під час своїх університетських років Евген став активним в СУСТА (Союз Українських Студентських Товариств Америки), від 1972 до 1973 року був віцепрезидентом Союзу, а від 1973-го до 1975-го – його президентом. В ці роки він об'єднав чисельні студентські організації в єдиний студентський рух і спрямував його на підтримку українського дисидентського руху. Цей досвід в СУСТА Евген успішно використав в справі комітету для захисту дисидента Валентина Мороза. В ті перші вашінгтонські роки Евген також був активний в місцевому Відділі Українського Конгресового Комітету Америки і був делегатом Конгресу УККА 1972 року.

Саме в 1970-их роках Евген розпочав свою активну діяльність в Українському Народному Союзі. Під час Конвенції УНСоюзу 1974 року, якої він був

(Продовження на стор. 24)

Олімпіяда-2006: збірна України повернулася з нагородами

Хроніка подій

23 лютого

На Олімпійських іграх було розіграно комплекти медалей в біятлоні (жінки, естафета), керлінгу (жінки), сновборді (жінки), фрістайлі (чоловіки) та фігурному ковзанні (жінки).

Українці боролися за найвищі місця в біятлоні та фрістайлі.

У жіночій естафеті в складі збірної України бігли Оксана Хвостенко, Олена Петрова, Ніна Лемеш та Лілія Єфремова. У змаганні фрістайлістів виступив Енвер Аблаєв, який єдиним з українців пробився до фіналу. У жінок довільну програму з фігурного ковзання показали Олена Ляшенко та Галина Єфремова, які після короткої програми зайняли 13-те та 24-те місця.

Завершилася офіційна частина Дня України на Олімпійських іграх, на якій вшанували бронзових переможців. Біятлоністці Лілії Єфремовій присвоїли звання Заслуженого майстра спорту. Їй та фігуристам Олені Грушиній та Руслану Гончарову представники влади Києва вручили документи на однокімнатні квартири у столиці України. Федерація футболу України кожному вручила чек на 30 тисяч долярів. Сергій Бубка повідомив, що після повернення в Україну „UMC" вручить їм чеки на 10 тисяч долярів. Згідно з офіційними нагородами, українські бронзові переможці Ігор в Турині отримають по 50 тисяч долярів.

Жіноча збірна України з біятлону – на 11-му місці в естафеті 4х6 км. Якщо після першого та другого етапів українці цілком могли розраховувати на вище місце, то після стрільби на двох останніх рубежах вони були відкинуті за межі першої десятки. На першому етапі за збірну України бігла Оксана Хвостенко, яка не зазнала жодного промаху на двох вогневих рубежах, але передала естафету Олені Петровій лише десятою. Олена Петрова в цих перегонах показала найкращий результат команди. Припустившись по одному промаху у стрільбі лежачи та стоячи, українка на трасі зуміла піднятися на сьоме місце. На третьому етапі все зіпсували промахи Ніни Лемеш у стрільбі, вона збільшила також відставання від росіянок і стала лише 10-ою. Лілія Єфремова у стрільбі змушена була витягнути шість додаткових набоїв і пробігти одне карне коло. У результаті на фініші Л. Єфремова боролася за 10-те місце зі словачкою Міховою і програла цей спринт.

У гонці з масовим стартом на 12.5 км 25 лютого виступила лише одна українка – Лілія Єфремова.

Олімпійськими чемпіонками в естафеті стала команда Росії, команда Німеччини стала другою, бронза – в команди Франції.

Після гонів Лілія Єфремова сказала: „Звичайно, результатом ми не задоволені. На Ніну Лемеш ми не ображаємося. Невдача в стрільбі може статися з будь-ким. Тим більше, що я також відстрілялася з одним карним колом. Мені дуже тяжко дається стрільба з чотирма вогневими рубежами".

У четвер на Олімпіяді відбулися змагання жінок з сновборду на паралельному сляломі-гіганті. Олімпійською чемпіонкою стала Даніела Мелі зі Швайцарії, срібло – в німкені Амелі Кобер, бронзову медалю виграла американка Розі Флетчер.

Визначилися всі півфіналісти гокейного турніру. Після виходу до півфіналу Швеції та Фінляндії зазнала краху остання надія північноамериканського гокею – збірна Канади. У третьому чвертьфіналі канадців перемогла Росія з рахунком 2:0.

Останнім півфіналістом турніру стала команда Чехії, яка здолала команду Словаччини.

В турнірі з керлінгу серед жінок збірна Канади впевнено перемогла

(Закінчення на стор. 16)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Міністер оборони України спростовує

КИЇВ. – Міністер оборони України Анатолій Гриценко вважає, що російським керівникам потрібно утриматися від заяв стосовно чинників дестабілізації в Україні. Це він сказав 27 лютого коментуючи заяву міністра оборони Росії Сергія Іванова про загрозу дестабілізації в Україні у разі вступу до НАТО. „Покищо жодна з країн, які вступили до НАТО, не була з цієї причини дестабілізована. Впорається і Україна. Вважаю, що Україна сама розбереться зі своїми чинниками дестабілізації, стабілізації. І свій шлях вона обере сама", – сказав міністер. Коментуючи слова С. Іванова про те, що Україна, вступаючи до НАТО, повинна буде змінити Конституцію, оскільки в ній записано, що Українська держава – позабльокова, А. Гриценко висловив думку, що російського міністра підвели помічники. „Арґументація абсолютно неправильна: в Конституції немає положення про те, що Україна – позабльокова держава", – підкреслив Анатолій Гриценко.

Ю.Тимошенко засуджує спроби відокремлення Донбасу

СЕВЄРОДОНЕЦЬК. – Провідник БЮТ Юлія Тимошенко 28 лютого заявила, що на будь-яких розмовах про сепаратизм в Україні слід поставити крапку. Це вона наголосила в Сєвєродонецьку – місті, в якому на минулих президентських виборах команда Віктора Януковича намагалася розіграти антиукраїнський сценарій, заснований на сепаратизмі, федералізмі та розколі держави. При цьому Ю.Тимошенко висловила здивування з того приводу, що ініціятори ганебного антидержавного проєкту зі створення так званої „Південно-східної республіки", проголошеної в Сєвєродонецьку, і досі не понесли відповідальности. Більше того – всі вони кандидують до Верховної Ради України за списком Партії реґіонів. „Люди, які прагнули розірвати Україну на шматки, тепер йдуть до парляменту, щоб писати закони, потрібні цій державі. Це абсурд", – вважає Ю.Тимошенко.

Кримські татари протестують

СІМФЕРОПОЛЬ. – Кілька тисяч кримських татар бльокували 27 лютого центральний вхід до Ради міністрів Криму. Вони вимагають повернути їм землі, відібрані у кримських татар під час депортації 1944 року. Учасники зборів заявили, що через постійне затягування і бльокування кримською та місцевою владою розв'язання земельних проблем, вони розпочинають безтермінову акцію протесту і 28 лютого створили перед приміщенням Ради міністрів Криму велике наметове містечко.

Створено комісію з перевірки проблем „Борисполя"

КИЇВ. – Президент Віктор Ющенко наголосив 27 лютого під час наради з питань врегулювання конфлікту між летовищем „Бориспіль" і компанією „Аеросвіт" через надання останній землі на летовищі, на необхідности створення чіткої концепції розвитку летовища „Бориспіль", як однієї зі складових авіяційної галузі України. Щодо суперечки довкола відведення землі, то це питання, переконаний В. Ющенко, має бути вирішене виключно в законному полі. На нараді було прийнято рішення про створення комісії, до якої увійдуть представники міністерств економіки, фінансів, внутрішніх справ, СБУ, транспорту і зв'язку, Державної авіяційної служби, летовища „Бориспіль" та компанії „Аеросвіт", завдання якої – у двотижневий термін перевірити діяльність Державного міжнародного летовища „Бориспіль" і створити нову концепцію його розвитку. Очолить комісію міністер економіки Арсеній Яценюк.

Н. Вітренко закидали яйцями і камінням

СУМИ. – Виконувач обов'язки посадника Сум Сергій Клочко звернувся до керівництва міської міліції з проханням розслідувати випадок, який стався 26 лютого в Сумах, коли на площі Незалежности проходила зустріч з провідником „Народної опозиції" Наталею Вітренко. Мешканці Сум закидали Н. Вітренко яйцями, камінням і палицями. За даними правоохоронців, на зустріч прийшло близько тисячі городян. Тим часом бльок Н. Вітренко подав свою інтерпретацію, що „група провокаторів у помаранчевому спробувала спровокувати масову бійку на зборах „Народної опозиції". Коментуючи випадок, Н. Вітренко заявила: „Я не боюся провокацій. Влада може кидати в мене хоч гранати, хоч яйця – я не зупиню свою політичну боротьбу. Я буду йти до останнього".

Українські літаки зацікавили Савдійську Арабію

КИЇВ. – Королівство Саудійської Арабії потребує спеціялізованого вантажного літака вантажопідйомністю 35-40 тонн, цим вимогам найкраще відповідає український літак короткого злету і приземлення Ан-70. Про це під час відвідування АНТК ім. О. Антонова 27 лютого повідомили представники делеґації Королівства, яку очолив міністер промисловости і торгівлі Хашем бін Абдула Ямані. Під час візити також обговорювалися питання оснащення Королівства пасажирськими реґіональними літаками Ан -140, Ан -148, багатоцільовими Ан -74, а також деякими літаками спеціяльного призначення на їх основі. АНТК ім. О. Антонова засновано у 1946 році. За час існування комплекс створив більше ста типів і модифікацій літаків різної кляси і призначення.

До Европи – через Румунію

ЛЬВІВ. – Одна з найпотужніших східноевропейських авіокомпаній „Carpatair" проклала повітряний шлях між Україною та Румунією, сполучивши авіолетом Львів і Тімішоару. З 27 березня цей авіолет діятиме щодня, крім неділі. За словами президента компанії Ніколає Петрова, Тімішоара є їхнім основним авіяційним вузлом. З будь-якої точки Румунії, Молдови, а тепер і Львова до Тімішоари – година лету. Звідти ж, витративши на переліт ще годину-другу, можна потрапити до дев'яти міст в Італії, трьох у Німеччині, Лондону, Барселони, Парижу. Усвідомлюючи вигоди такого сполучення для українців, компанія „Карпатейр" вирішила відкрити своє представництво „Карпатейр-Україна" у Львові. Її директор Оксана Ковалишин 24 лютого зазначила, що в найближчих плянах компанії – сполучення з Тімішоарою Івано-Франківська та Києва. З уваги на зручність маршрутів і доступну ціну квитків, фірма розраховує на клієнтів-заробітчан, які прямують на заробітки до Італії, Еспанії, підприємців, котрі вирушають до Европи в пошуках партнерів, і туристів, які прагнуть відкрити для себе старовинний Львів.

У Львові відкрито перший Европейський центр ділової інформації (ЕЦДІ)

ЛЬВІВ. – Засновник ЕЦДІ, „НюБізнет", на основі успішної практики інфоцентрів у Европі (там вони діють уже 20 років) поставив перед ним завдання, виконання яких принесло б максимальну користь малим і середнім українським підприємствам, котрі прагнуть знайти партнерів у Европейському союзі чи вийти на його ринки зі своєю продукцією. Насамперед центр спеціялізується на всебічному інформуванні українських підприємців про програми, ініціятиви та законодавство, стандарти Евросоюзу, специфіку його ринків, економічні умови та можливості співпраці з малим і середнім підприємництвом ЕС. З іншого боку – відповідатиме на звернення підприємств, підприємництва асоціяцій, інших зацікавлених інституцій ЕС. Окрім цього, в рамках роботи ЕЦДІ передбачено проведення семінарів і вишколів з залученням українських та чужоземних викладачів. Усі послуги ЕЦДІ безкоштовні. Підприємці отримають доступ до всіх досліджень, роробок та інформацій центру.

Парлямент Криму проголосував за референдум

СИМФЕРОПОЛЬ. – Парлямент Кримської Автономії 22 лютого проголосував за проведення референдуму щодо надання російській мові статусу другої державної. Ідею референдуму ініціювали депутати від Партії реґіонів.Чинна конституція автономії, поряд з державною мовою, гарантує функціонування, розвиток і захист російської, кримськотатарської та мов інших національностей. Як мова більшости населення півострова, російська мова також використовується в усіх сферах суспільного життя. Втім у запитанні, яке депутати винесли на референдум, не уточнюється, чи мова йде лише про Крим, чи про всю Україну. Раді міністрів доручається провести фінансування заходів з організації та проведення референдуму з коштів бюджету 2006 року, який ще не ухвалено. Прокурор автономії Віктор Шемчук відразу по голосуванні заявив, що ще цього ж дня внесе протест на рішення парламенту і тим самим призупинить його дію. За словами прокурора, питання державної мови належить до сфери конституційного устрою держави, а тому є в компетенції лише Верховної Ради України. Представник Президента в автономії Віктор Куліш повідомив, що рекомендуватиме главі держави у відповідності до Конституції України припинити дію рішення кримського парляменту.

Кабмін зменшив квоту іміграції для чужинців

КИЇВ. – Кабінет Міністрів 22 лютого дозволив в'їхати до України або залишитися для постійного мешкання 9, 514 чужинцям і особам без громадянства, скоротивши квоту іміграції на 2006 рік в порівнянні з квотою 12,022 чужоземців, встановленою на 2005 рік. Зокрема квота дозволяє в'їхати до України або залишитися для постійного мешкання 3, 731 близькому родичеві імігрантів (батьки, подружжя, неповнолітні діти), 3, 257 особам, що є родичами громадян України (брат або сестра, дідусь або бабуся, внук або внучка). Крім того, дозволено в'їхати 1, 540 особам, що безперервно проживають в Україні протягом 3 років з дня надання їм статусу біженця або притулку в Україні, а також їх близьким родичам, 676 діячам науки і культури, іміграція яких відповідає інтересам України, 288 особам, що раніше були громадянами України, і 22 чужоземцям, що інвестували в економіку України не менше 100 тис. дол.

Приріст прямих чужоземних інвестицій в Україну

КИЇВ. – Приріст прямих чужоземних інвестицій в Україну в 2005 році склав надзвичайно високі показники – 7.3 млрд. дол., що в 4.7 раза більше, ніж у 2004 році, повідомив 22 лютого Державний комітет статистики. Загальний обсяг інвестицій в Україну до 1 січня досягнув 16.3 млрд. дол., що на 81 відсоток перевищує показник на 1 січня 2005 року, або 349 дол. на душу населення. Інвестори з Німеччини вийшли на перше місце за обсягом вкладів в Україну (5.5 млрд. дол.), обійшовши інвесторів з Кіпру (1.5 млрд. дол.), а інвестори з Австрії – вийшли на третє місце (1.4 млрд. дол.), обійшовши США (1.3 млрд. дол.) і Великобританію (1.1 млрд. дол.). Мінекономіки прогнозує, що інвестиції в 2006 році без врахування приватизації складуть близько 3 млрд. дол.

Україна здивована заявами Ґ. Фергойена

КИЇВ. – Україна висловила здивування заявою віце-президента Европейської комісії Ґінтера Фергойена про те, що в найближчі 20 років жодна з колишніх радянських республік не стане членом Европейського союзу. Відомий евопейський політик зробив цю заяву 22 лютого в інтерв'ю німецькому журналу „Ді Вельт". Він наголосив, що, окрім колишніх радянських республік, за 20 років всі країни Европи будуть членами ЕС. Коментуючи висловлювання Ґ. Фергойена, міністер закордонних справ України Борис Тарасюк зазначив, що право країн ставати членами ЕС обумовлене документами тієї організації: „Є базові документи щодо критеріїв вступу в ЕС, і жоден чиновник Европейського союзу не може їх скасувати. Все залежить від того, як проголосують громадяни України". Міністер порадив не звертати уваги на скептичні заяви деяких посадових осіб Европейського союзу щодо перспектив вступу України до ЕС та НАТО.

За повідомленнями інформаційних аґенств

Протистояння між Росією і Грузією нестримно загострюється

ПАРСИПАНІ. Н. Дж. – Президент Грузії М. Саакашвілі, виступаючи 21 лютого на засіданні Ради національної безпеки, звинуватив Росію в „неадекватних діях" стосовно його країни і назвав „драконівським" рішення щодо припинення видачі віз громадянам Грузії на в'їзд у Росію. Москва заявила, що таке рішення викликане діями Тбілісі стосовно російських військових, які перебувають у Грузії, і яким створюють „штучні складнощі" при отриманні грузинських віз. Президент Грузії також висловив подив у зв'язку зі скасуванням візити до Москви грузинського прем'єр-міністра Зураба Ногаіделі за наполяганням російської сторони.

Ці події є зовнішнім виявом напружених взаємин Росії з Грузією, що склалися після перемоги в Грузії „Революції троянд" і приходу до влади демократично обраного президента.

М. Саакашвілі 21 лютого заявив, що грузинська сторона має докази порушення російськими літаками її повітряного простору. „На фоні дивних маневрів 58-ої дивізії на Північному Кавказі сьогодні було неодноразово порушено повітряний простір Грузії російськими військовими літаками і вертолетами. У нас є документальні матеріяли про те, з якого летовища злетіли, які літальні апарати порушили кордон, їхні бортові номери, тип, маршрут пересування", – сказав він.

Росія спростувала це твердження. Начальник прес-служби Військово-повітряних сил (ВПС) Росії полковник О. Дробишевський повідомив, що 21 лютого в 60-ти частинах ВПС виконувалися лети, але державного кордону прилеглих держав літаки і вертолети Росії не порушували. Російські летуни порушували простір Грузії і півтора року тому. Тоді Росія вимагала доказів, знаючи, що Грузія не має точної апаратури контролі повітряного простору. Сьогодні ж у Грузії є сучасна система контролі повітряного простору.

21 лютого Посольство Росії в Грузії припинило оформлення віз для громадян Грузії, за винятком випадків гуманітарного характеру, через те, що грузинська сторона протягом року ніби створює штучні складнощі в отриманні в'їзних віз для російських військових. 15 лютого грузинський парламент ухвалив постанову з негативною оцінкою діяльності російських миротворців у регіоні та рекомендацією уряду республіки вжити заходів до їх виведення. Дії російських „миротворців" в Південноосетинській автономній області та перебіг миротворчого процесу розцінено як спробу анексії.

Парламент Грузії зажадав заміни їх на контингент ОБСЕ.

Це рішення посилило напруження у взаєминах між Москвою та Тбілісі. До того ж на початку лютого Грузія затримала трьох російських офіцерів і заявила, що вони незаконно перетнули кордон Південної Осетії.

Російські політики різко критикують рішення грузинського законодавчого органу.

За матеріялами ЗМІ

В Сенаті США - про пам'ятник жертвам Голодомору в Україні

ВАШІНҐТОН. – Минулого року Палата Представників одноголосно прийняла законопроєкт щодо побудови пам'ятника жертвам українського Голодомору-геноциду 1932-1933 років. 16 лютого ц.р Підкомітет національних парків Комітету енергії та природних ресурсів Сенату США провів слухання відносно законопроєкту HR562. На слуханні головував Сенатор Креґ Томас (Р-Вайомінг). Усні свідчення подав Джон Парсонс, заступник регіонального директора з питань землі, ресурсів та плянування Національної паркової служби, письмові свідчення Комітетові подали Конґресмен Сендер Левін (Д-Миш.) – співголова Конґресового Українського Кокусу (КУК) та спонзор HR652, Олег Шамшур – Посол України в США, Михайло Савків– президент УККА.

У вступному слові Сенатор К. Томас згадав законопроєкти, які були обговорені на слуханні, включно з HR562. Опісля Д. Парсонс заявив, що HR562 „повторить тему меморіялу жертвам комунізму, який буде побудований у Вашінґтоні до кінця 2006 року". На жаль, цей меморіял буде загальним пам'ятником і не перечислятиме жахливі трагедії, пережиті різними народами, які страждали під комуністичним ярмом. Інші детально говорили про потребу збудувати окремий пам'ятник жертвам українського Голодомору 1932-1933 років. Конґресмен С. Левін, спонзор законопроєкту, перечислив численні втрати, яких зазнав український народ під час геноциду, і зауважив, що цей пам'ятник не тільки вшанує пам'ять жертв цього страшного періоду в історії, але й нагадуватиме нам всім, що ми повинні разом працювати, щоб запобігти подібних трагедій в майбутньому. Така пригадка є особливо важливою в контексті того, що Україна ствердила свою посвяту свободі та демократії під час Помаранчевої революції минулого року.

Олег Шамшур підкреслив неймовірну брутальність Голодомору 1932-1933 років. Використовуючи українську назву геноциду – Голодомор, Посол О. Шамшур назвав його „безпрецедентною трагедією в історії нації, яка розмахом, жорстокістю та цинічністю виконавців сягає Голокосту". Свідчення Посла у дуже емоційний спосіб висловили „біль та гірку пам'ять Голодомору, які живуть майже в кожній українській родині, які ще й досі крають наші серця".

Президент УККА цитував висновки Комісії з питань українського Голодомору, яку організував Конгрес США у 1986 році. У них було сказано: „Сталін та його приспішники вчинили геноцид проти українського народу у 1932-1933 роках, а пам'ятник його жертвам у Вашінґтоні допоможе краще передати, що насправді означає бути „жертвою комунізму". Наступний крок до прийняття HR562: голосування за цей законопроєкт, яке повинно відбутися до кінця другої сесії 109-го Конґресу. Конґресмен С. Левін і Посол О. Шамшур заслуговують на щиру подяку за активну участь у вирішенні цього надзвичайно важливого для української громади питання.

УНІС

У цих виборах переможе народ

Р.Л. Хомяк

ВАШІНҐТОН. – В цьому місяці в Україні знову вибирають депутатів Верховної Ради – цим разом в неділю, 26 березня, бо якраз минає чотири роки від останніх виборів.

Ні, я не збираюсь передбачати, хто здобуде законодавчу владу України. Протягом майже 50 років я пишу про вибори прерізних органів і добре знаю, що, передбачаючи результати, можна попектись. А згодом, коли усі голоси підраховані, причина помилки стає зовсім логічною.

Але в мене немає сумнівів, що вибори до Верховної Ради 2006 року знову здивують світ, зокрема недругів України, як це було чотири рази за останніх 16 років. У 1990 році відбулись останні вибори до Верховної Ради УССР, але це вже не були совєтські вибори. Це були перші всеукраїнські вибори, в яких громадяни мали можливість вибирати. І виборці сказали своє слово, хоч про розпад Совєтського Союзу ще дуже мало хто говорив. Що вражало тоді – це те, скільки вчорашніх політв'язнів були серед депутатів законодавчого органу совєтської України. Ця Рада почала діяти в травні 1990-го, а вже в липні схвалила закон про Державний суверенітет України.

На мій погляд, Декларація про суверенітет – дуже історичний документ, який пішов у тінь схваленого через рік закону УССР про незалежність України – себто того, про що мріяли і за що боролися чимало поколінь українців-бездержавників. Але закон про суверенітет варто не забувати. Свого часу я порівнював тексти Третього і Четвертого універсалів Української Народної Республіки 1917-18 років з Декларацією про суверенітет, яку 1990 року написали представники „совєтського народу" на території УССР і „ті совєти" виявились кращими стратегами-державниками, ніж їхні предки вісім десятків років раніше. Хто б подумав?! А втім, прошу перевірити, тексти доступні. Взяти б тільки те, що писали про банківську систему „уенрівці" і такі совєтські банкіри, як Вадим Гетьман, духовний батько нинішнього Президента України також банкіра. Від законодавців УНР ані Гетьман, ані Ющенко не могли б сподіватись пошани. А що держава без банківської системи? Те що нині банківська система України широко визнана, треба завдячувати професіоналам з совєтською освітою. Парадокс!

Вибори до Верховної Ради 1994 і 1998 років показували зріст політичної зрілости українського виборця. А чотири роки тому, в березні 2002 року, результати виборів до Верховної Ради були просто неймовірні. Вперше за 85 років Компартія втратила своє перше місце в Україні – навіть не звертаючи уваги на те, якими засобами ця партія послуговувалась для того, щоб бути першою і єдиною – без конкурентів – протягом десятиріч.

Так, Верховна Рада, як і ради нижчих рівнів, все ще є притулком для злочинних елементів, бо, ставши депутатом, злочинець має імунітет. Але виборці не дурні і знають, що можуть голосувати таємно, не показуючи нікому виборчого бюлетня. На мій погляд, вибори 2002 року послужать взірцем для цьогорічних виборів: їх виграє український народ.

Що з того що об'єднані соціял-демократи (СДПУ-о) чотири роки тому мали купу грошей, величезну частину засобів масової інформації, членів по всій Україні, так що провідник цієї партії Віктор Медведчук навіть не хотів творити бльоку з іншими партіями. Він вважав, що його партія пройде до Верховної Ради сама. І все це не переконало українського виборця, який за СДПУ(о) віддав найменшу кількість голосів з усіх партій, які змогли перелізти через бар'єр чотирьох відсотків голосів.

Правда, якщо б в Україні було більше демократичних традицій і досвіду, то відразу після проголошення остаточних результатів виборів голова СДПУ(о) В. Медведчук мав би подати у відставку і дати можливість іншому діячеві повести партію. Замість того Віктор Медведчук попритягав до своєї фракції в парляменті багато депутатів, які здобули мандати в мажоритарних округах, де кандидат з найбільшою кількістю голосів дістає місце у Верховній Раді і звання депутата. Таким чином СДПУ(о) витіснила на другий плян „Нашу Україну" Віктора Ющенка.

Тут можна критикувати В. Ющенка й інших провідників „Нашої України" за те, що вони не скористалися широкою підтримкою українського виборця, не взяли влади в руки, а натомість поводились дуже поджентельменськи. Але політичний досвід і парляментська традиція в Україні ще слабкуваті.

Зате кожна невдача стає в Україні наукою на майбутнє. Перед цими виборами по Україні покотилась Помаранчева революція, яка також загартувала виборця і політика і послужила наукою для виборчих чиновників, які були готові зайнятись фальсифікацією. Недавно, виступаючи у Вашінґтоні, міністер внутрішніх справ України Юрій Луценко казав, що його відомство вже задокументувало п'ять з половиною тисяч спроб фальсифікацій на останніх президентських виборах. Таким чином, цього місяця члени виборчих комісій очевидно подумають, перш ніж погодитись на пропозицію фальсифікувати волю народу.

І власне, все це мене переконує, що Україна знову продемонструє свою політичну зрілість і вибори до Верховної Ради будуть вдалими – на злість недругам України і на радість її друзів.

* * *

Врешті – декілька слів про себе: в кінці 2005 року приїхав до США на два тижні, але я все ще тут. Тепер у мене під шкірою на грудях – такий самий пристрій (pacemaker), як в нашого віце-президента Ричарда Чейні, котрий, як знаємо, ще ходить на полювання! Мені також дуже хочеться якомога скоріше поїхати на політичне полювання в Україну, щоб „стріляти", але лише з комп'ютера і фотоапарата. Дай Боже!

АМЕРИКА І СВІТ

Евросоюз офіційно вибачився за карикатури

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. – Европейський союз офіційно висловив жаль, що карикатури на пророка Мухаммеда образили мільйони мусульман по всьому світі. Відповідну заяву підписали 28 лютого голови МЗС усіх 25 країн ЕС на засіданні в Брюселі. „Свобода висловлювання повинна існувати в рамках поваги до релігійних та інших вірувань і переконань. Взаємна терпимість і повага є універсальними цінностями, яких ми всі повинні дотримуватися", – йдеться в документі. Міністри також виробили єдину стратегію відновлення взаємин з мусульманськими країнами. Міністер закордонних справ Данії, де у вересні 2005 року вперше були надруковані карикатури, висловив сподівання, що цей крок допоможе подолати кризу. Як повідомлялося раніше, в результаті масових акцій протесту проти публікації карикатур на пророка Мухаммеда в мусульманських країнах загинуло більше 30 осіб. Щонайменше 16 людей було вбито в Нігерії, 11 – в Лібії, 5 – в Пакистані. Раніше свої вибачення приносила редакція данської газети „Jyllands-Posten", що першою опублікувала малюнки.

Повстання в'язнів в Афганістані

КАБУЛ, Афганістан. – Повстання у головній тюрмі афганської столиці 28 лютого вже пішло на спад після того, як афганський уряд почав вивчати вимоги в'язнів. 25 лютого повсталі захопили одне з приміщень в'язниці, де перебуває більше тисячі осіб. Повстання організували колишні командири руху „Талібан". В'язні скаржилися на умови утримання та на тюремний порядок. Влада підтвердила, що чотири особи загинули та ще 17 осіб поранені. Уряд пообіцяв дати відповідь на вимоги повсталих через кілька днів.

Британський міністер застеріг Б. Березовського

ЛОНДОН. – Міністер закордонних справ Британії Джек Стро 28 лютого застеріг російського мільярдера Бориса Березовського про можливість перегляду його статусу біженця у зв'язку з твердженнями про підготування ним перевороту в Росії. Міністер засудив висловлювання Б. Березовського про його намір усунути від влади антиконституційний, як висловився російський підприємець, режим президента В. Путіна. Дж. Стро зазначив, що насильницьке повалення уряду суверенної держави є неприпустимим, і що британська влада не толеруватиме будь-кого, хто використовує Сполучене Королівство як базу для підготування насильницьких дій чи тероризму в інших країнах.

ЕС фінансово допоможе Палестині

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. – Европейський союз відновить фінансову допомогу Палестині, щоб запобігти можливій фінансовій кризі. Комісар ЕС зі зовнішніх питань Беніта Фереро-Вальднер повідомила 27 лютого, що палестинцям виділять 120 мільйонів евро для оплати електропостачання, соціяльних програм та платень службовцям. Ці кошти надійдуть до того часу, поки радикальне угруповання „Гамас" зформує новий палестинський уряд. Таке рішення ухвалено на знак підтримки глави Палестинської автономії Махмуда Абаса – провідника угруповання „Фата". Евросоюз заморозив виплати допомоги Палестині минулого місяця, вимагаючи, щоб „Гамас" – переможець парляментських виборів у країні – відмовився від насильства та визнав державу Ізраїль.

У столиці Савдійської Арбії розгромлено групу бойовиків

РІЯД, Савдійська Арабія. – Уранці 27 лютого групу ісламських бойовиків розгромлено силами безпеки Савдійської Арабії в бою в столиці країни Ріяді. Бойовиків заблькували в одній з віль у багатому передмісті Ріяду. П'ятьох бойовиків, котрі забарикадувалися в будинку, вбито. У віллі виявлено велику кількість зброї. Усіх підозрювали в підготуванні нападу на велике савдійське нафтопереробне підприємство „аль-Бакик". 24 лютого влада країни повідомила, що вибухові на заводі вдалося запобігти. На одному з ісляміcтських інтернет-сайтів з'явилася інформація про те, що організатором невдалого нападу була „Аль-Кайда", яка збиралася післати на „аль-Бакик" смертника. Акція, як стверджують автори вебсайту, мала стати частиною кампанії „Аль-Кайди", спрямованої на вигнання „невірних" з Аравійського півострова. Але плян провалився: охоронці відкрили вогонь по двох автомобілях з вибухівкою, що намагалися протаранити ворота нафтопереробного підприємства, найбільшого на сході Савдійської Арабії. Одне з авт вибухнуло; люди, котрі були в ньому загинули. Убито було також двох охоронців, ще двох поранено. Завод далі працює в нормальному режимі.

Евросоюз розпочав радіомовлення на Білорусь

МІНСЬК, Білорусь. – У білоруському етері з'явилася незалежна радіостанція, яку спонзорує Европейська комісія. Починаючи з 26 лютого, щодня на середніх хвилях в етер виходитиме годинна програма білоруською і російською мовами. У програмі – загальнополітичні і спортивні новини, музика, огляд преси. На випуск радіопрограми, яка готується в Польщі і ретранслюється з території Литви, Европейський союз виділяє 2 мільйони евро. За допомогою нової радіостанції, вважають спостерігачі, білоруські слухачі отримають доступ до альтернативного джерела інформації, а в опозиційних кандидатів на посаду президента країни буде більше можливостей спілкуватися з виборцями. На президентських виборах у Білорусі, які відбудуться 19 березня, на третій термін кандидує теперішній голова держави Олександер Лукашенко. ЕС і правозахисні організації звинувачують білоруську владу в утиску опозиції та обмеженні її доступу до ЗМІ.

Росія та Іран досягли прогресу на переговорах

ТЕГРАН, Іран. – Росія та Іран досягли принципової домовлености щодо створення спільного підприємства зі збагачення урану на російській території. 27 лютого про це повідомив іранський віце-президент Холам Реза Агазеде по завершенні переговорів з головою Російського агентства з атомної енергії Сергієм Кірієнком. Переговори продовжаться найближчим часом у Москві, яка пропонує Іранові збагачувати уран на своїй території. Це підтримують США та ЕС, які підозрюють Іран у намаганні виробляти ядерну зброю. Однак, скоріше за все, Іран не погодиться на пропозицію Москви. Іранські представники неодноразово казали, що Іран має право на розробку ядерної енергії в межах своєї країни. Як виглядає, Іран шукає більший компроміс при підписанні угоди з Росією, що дозволить Тегеранові не закривати власні дослідження в атомній галузі.

Серед нових кардиналів – секретар Івана Павла II

ВАТИКАН. – Папа Римський Бенедикт XVI назвав 22 лютого імена 15 нових кардиналів, включно з єпископами Гонг-Конгу, Бостону та Кракова. Формально призначення відбудеться 24 березня у Ватикані. Кардинали особисто призначаються Папою і за цим уважно стежать, вважаючи це провідним показником подальших намірів Папи. Найбільш цікаве ім'я в списку призначених – це Станіслав Дзівіч, особистий секретар покійного Папи Івана Павла II. Інше ім'я - Архиєпископ Бостону Шон О'Молі. У нових призначеннях є й особистий почерк Бенедикта XVI. Одне з призначень – американський Архиєпископ Вільям Левада, який має змінити самого Бенедикта на посаді голови Доктрини Віри. Є призначення з країн, що розвиваються, включно з Венесуелою та Філіпінами, де новий Папа хотів би посилення впливу Церкви. Інше ім'я, яке впадає в очі – це Джозеф Зен, Архиєпископ Гонг-Конгу. Отже після нових призначень усього буде 193 кардинали – 73 з них будуть мати вік за 80 років. Проте кількість кардиналів, які матимуть право голосу на конклаві – а саме там, скажімо, обирають Папу – буде сто двадцять, що пояснюється ватиканськими технічними обмеженнями.

А. Мілінкевич звинуватив владу в ізоляції Білорусі

МІНСЬК, Білорусь. – У Білорусі опозиційний кандидат на президентських виборах А. Мілінкевич звинуватив владу в ізолюванні країни від решти світу. Промовляючи у передзаписаному телевізійному зверненні, він назвав застоєм ту стабільність, яку білоруська влада подає як свій здобуток. За словами А. Мілінкевича, уряд намагається не дати білорусам зрозуміти, як далеко позаду залишилася Білорусь у порівнянні з її сусідами. А. Мілінкевич додав, що президент О. Лукашенко міцно тримається за владу через побоювання, що його змусять відповідати перед народом, якщо він програє на виборах. Президент О. Лукашенко бере участь у виборах 19 березня після того, як спеціяльно скликаний референдум дозволив йому кандидувати на посаду президента втретє.

Боснія звинувачує Сербію в геноциді

ҐААҐА, Голяндія. – Перший судовий процес щодо звинувачень цілої країни у геноциді проти іншої країни розпочинається в Міжнародному суді в Гаазі. Боснія, яка порушила цю справу ще 1993 року, звинувачує Сербію і Чорногорію у порушенні женевських конвенцій, а саме – у здійсненні етнічних чищень та знищенні її громадян. Белград відкидає звинувачення у тім, що сербська держава в цілому, а не просто група окремих осіб, мала намір винищити мусульманське населення східньої Боснії. Арґументи Боснії стосуються передусім масових убивств 1995 року у Сребрениці, які міжнародний трибунал з воєнних злочинів у колишній Югославії вже визнав геноцидом. Однак довести відповідальність цілого сербського народу за найсерйозніші злочини геноциду – буде історичним викликом для боснійської юриспруденції.

За матеріялами ЗМІ

До 50-річчя викриття на XX з'їзді КПСС культу особи і злочинів Сталіна

25 лютого 1956 року, 50 років тому, керівник СССР Микита Хрущов виступив з так званою „таємною промовою" на XX з'їзді КПСС, у якій розвінчав культ особи і назвав тираном Й. Сталіна, який помер за три роки до того. Таємна промова М. Хрущова на Заході була оприлюднена через лічені тижні завдяки польському журналістові Вікторові Ґраєвському, який працював тоді в Москві. На промову М. Хрущова натрапив випадково, коли зайшов до знайомої, яка працювала в Центральному комітеті КПРС, і побачив течку з написом „XX з'їзд партії. Промова Хрущова. Державна таємниця". Далі документ опинився в руках працівника ізраїльської розвідки, який передав текст доповідь американцям, але попросив їх не розголошувати походження. Алан Далес, керівник ЦРУ, прочитав документ, але вирішив, що це може бути провокація. Після цього американські експерти, знавці СССР, два тижні досліджували промову, перш ніж Д. Ейзенгавер вирішив її опублікувати. Так вона з'явилася в цілому світі.

У наступному числі „Свободи" буде вміщено статтю доктора історичних наук Сергія Білоконя до 50-річчя XX з'їзду КПСС.

З приводу депортації сім'ї Карнаухів

10 лютого у „Свободі" було вміщене повідомлення „Випадок з родиною Карнаухів дуже занепокоює громаду", в якому прокоментовано публікацію в газеті „Star Ledger" про затримання представниками Іміграційної служби США сім'ї Карнаухів, звинуваченої у нелегальному перебуванні в країні. При цьому ставлення до затриманих було таким, як це діялося при арештах в тоталітарних устроях. Опісля Карнаухи були депортовані в Україну. Подаємо лист з цього приводу Президента УНСоюзу Стефана Качарая до губернатора Ню-Джерзі Джона Корзайна (Jon Corzine).

п. Джонові Корзайнові
Губернаторові штату Ню-Джерзі
125 Вест Стейт Стріт
Трентон, Ню-Джерзі, 08625

Шановний Пане губернаторе Корзайне!

У понеділок, 6 лютого, читачі газети „Стар-Леджер" були приголомшені статтею популярного оглядача Боба Бравна – про те, яким жахливим способом працелюбна та тиха сім'я з Літл Фолз, Ню-Джерзі, була вигнана зі свого дому в наручниках та в нічних сорочках рано-вранці 6 січня – на православне Різдво.

Василеві та Марії Карнаухам та їхнім синам Ігореві і Святославові не пояснили, що відбувається (Марія думала, що їх будинок горить і що люди в темному одязі – пожежники), їм звеліли негайно залишити будинок, навіть не дозволивши одягнути верхній одяг. Їм не дали відповідей на жодні запитання, наділи наручники і майже о п'ятій годині ранку відвезли до депортаційного центру в Нюарку. Наші федеральні іміграційні служби заявляють, що сім'я Карнаухів перебувала тут нелеґально. Їм не дозволили зв'язатися з друзями або родичами, а мати Марії, яка залишилась одна в будинку і не володіла англійською, була налякана такою ситуацією.

Пане губернаторе Корзайне, де ми живемо? В якій країні? З яких пір Сполучені Штати використовують методи НКВД/Штазі/СС/КДБ проти сплячих жителів, навіть якщо нам здасться, що у них немає належних документів? Чи наша країна вважає правильним ставитись до людей, підозрюваних у відсутності належних документів, як до небезпечних злочинців – як до убивць та наркобаронів? Що тут відбувається?

Ситуація з сім'єю Карнаухів є ганебною, неприйнятною, жахливою. Такий випадок неприпустимий будь-де в Сполучених Штатах, в країні іміґрантів, як леґальних так і нелеґальних, тим більше в Ню-Джерзі, що став домом для сотень тисяч недавніх іміґрантів.

Сім'я Карнаухів, вихідців з України, проживала в Сполучених Штатах з леґальними робочими документами і, як вони вважали, тривав процес апеляції щодо їхнього іміграційного статусу. Слухання 10 лютого показало, що юрист, якому вони довіряли, не виконав своєї функції, хоча за його послуги було заплачено. В результаті сім'я Карнаухів була депортована того ж 10 лютого, посаджена на літак у міжнародному летовищі ім. Кенеді, за словами свідків, у тих нічних сорочках, в яких на них одягнули наручники та забрали зі свого дому.

Хоч ми й розуміємо, що іміграційне право знаходиться у федеральній юрисдикції, ми глибоко стривожені, що у нашому штаті Ню-Джерзі використовуються такі жахливі методи – вторгнення до людей посеред ночі. Для всіх іміґрантів зі Східної Европи (будь це Україна, Польща, Румунія чи Росія) символізм методів, що були використані проти сім'ї Карнаухів, є справді жахливим. З часів російського ЧК на початку XX століття для жителів Східньої Европи нічна облава була прикладом використання сили тоталітарним режимом проти беззахисних людей.

Чому ми, американці, це робимо? Ми ж не такий народ. Ми повинні залишатись бастіоном надії та справедливості. Повторюємо: ми безмежно шоковані тим, що сталося з нашими сусідами у Ню-Джерзі.

Ми були б не менш стривожені, якщо б з'ясували, що правоохоронці нашого штату чи міста залучалися до виконання федеральної іміграційної політики таким драконівським способом. З одного боку, захищати людей, а з другого – витягати їх з дому, беззахисних, перед сходом сонця – це несумісні дії.

Стан нашої федеральної іміграційної політики жахливий. Закони виконуються довільно, як-небудь, тому трапляються випадки кричущої несправедливості. Нечесні юристи продовжують працювати, тому що їх клієнтів депортують і не залишається нікого, хто б подав на них до суду чи домігся б позбавлення права на адвокатську практику. Ще частіше недосвідчені правоохоронці міста чи штату залучаються до виконання федеральної іміграційної політики. Працелюбним професіоналам, таким, як Карнаухи, чиї сини самі платили за навчання у місцевих коледжах і за будь-якими стандартами пройшли б тест на самостійність, потрібно було дати шанс подати апеляцію на слуханнях. Замість того їх вислали – в той час, як в кожному великому місті цієї країни можна знайти організаторів чорного ринку примусової праці нелегалів.

Крім висловлення нашого обурення, ми просимо, щоб Вашим підлеглим з керівництва штату було доручено з'ясувати, хто був використаний для облави на дім Карнаухів в Ню-Джерзі.

Також я як президент Українського Народного Союзу, який видає дві найстаріші газети української спільноти в США, україномовну „Свободу" та англомовну „The Ukrainian Weekly", від імені близько 10 000 читачів з Ню-Джерзі прошу надати коментарі з наступних питань.

Стосовно тактики, що була використана проти сім'ї Карнаухів – як часто таке трапляється в Ню-Джерзі? Яка політика здійснюється в Ню-Джерзі щодо використання співробітників органів правопорядку міста та штату у депортаційних рейдах? Яку контролю має штат Ню-Джерзі (якщо має) над драконівськими методами, що використовуються федеральними маршалами чи іншими федеральними правоохоронцями проти підозрюваних у нелегальному перебуванні у США?

Історія про те, як була депортована сім'я Карнаухів рано чи пізно з'явиться у засобах масової інформації в Україні. Ця історія посилить тих, хто десятиріччями підтримував антиамериканські настрої. Вона завдасть глибокого болю тим, хто все ще вважає нашу країну взірцем.

Наші дії не повинні бути такими незваженими, такими нерозумними.

Пане губернаторе, ми чекаємо Вашої відповіді.

З повагою –

Стефан Качарай,
Президент
Українського Народного Союзу
26 лютого 2006 року

Копії:
Сенаторові
Френкові Лавтенберґові
324 Гарт Сенат Офіс Білдінг
Вашингтон, 20510

Сенаторові
Робертові Менендезові
502 Гарт Сенат Офіс Білдінг
Вашингтон, 20510

Чи має майбутнє в СНД Україна?

У Києві 9-10 лютого відбулося виїзне засідання Ради Міжпарляментської Асамблеї країн-учасниць Співдружности незалежних держав (СНД). Ця організація була створена 14 років тому, як перший формат реґіональної організації, що виконувала певні функції в умовах розпаду СССР і пострадянської економіки. СНД певною мірою полегшила шок від розвалу великої спільноти, в її рамках налагоджувалися початкові економічні зв'язки незалежних держав. Цей час минув і СНД як міжнародна організація, на погляд багатьох політиків, вже віджила своє. Вона має свої статутні органи: Раду глав держав, Раду глав урядів, Раду міністрів закордонних справ, Раду міністрів оборони, Раду командуючих прикордонними військами, Міжпарляментську асамблею СНД та Економічний суд.

Є також виконавчі органи і 67 органів міжгалузевої співпраці країн-членів СНД. Виконавчі органи СНД розташовані , здебільшого, у Мінську, а осідком Міжпарляментської асамблеї є Санкт-Петербург. Практично всі статутні та виконавчі органи СНД, крім Економічного суду та Ради представників, очолюють особи з Російської Федерації.

Зрозуміло, що СНД контролювалася Москвою протягом усіх років її існування і трактувалася, як механізм перерозподілу власности під контролею колишньої метрополії. Росія використовувала механізм розподілу для встановлення нової контролі, прикриваючи формування нової монополії в реґіоні. Україна ж зацікавлена рухом до европейської економіки, до нової трансконтинентальної економіки, до взаємин у евразійському реґіоні. Проте Москва наполягає на збереженні СНД. Для чого? Візьмемо, наприклад, наступні вибори Верховної Ради. Останнім часом постало питання про місію спостерігачів СНД на майбутніх парляментських виборах в Україні. Міністерство закордонних справ України повідомило, що вважає неможливим запросити місію спостерігачів від СНД, тому що співдружність не має статусу суб'єкта міжнародного права. Але виконавчий комітет СНД і ліві партії України стверджують, що це не так. Водночас досвід спостереження за місіями спостерігачів від СНД на попередніх виборах в Україні і Азербайджані засвідчив, що спостерігачі від СНД – це є інструмент підтримки в республіках колишнього СССР тих сил, які зорієнтовані на тісну інтеґрацію з Москвою. „Росія і інші пострадянські країни входять в ОБСЕ, тож громадяни цих країн можуть бути спостерігачами ОБСЕ. Але місія СНД – фактично неіснуючого утворення – абсолютно недоречна на виборах в Україні", - вважає речник Комітету виборців України Олександер Черненко.

СНД не має досвіду демократії. Яким чином спостерігачі від СНД можуть спостерігати за демократичністю виборів? Саме тому і відрізняються висновки спостерігачів місії СНД від висновків ОБСЕ, що спостерігачі від СНД спостерігають не за демократією, а озвучують позицію Кремля. Інша справа. Міжпарляментська асамблея країн-учасниць СНД створює Міжнародний інститут моніторинґу розвитку демократії, укріплення парляментаризму і дотримання виборчих прав громадян. Це нова спроба попридумувати декілька десятків органів, які могли б впливати на ситуацію в Україні на користь Росії.

Настав час Україні визначитися: виходити з СНД чи в ній залишатися? Тому що політичне значення СНД для України суто неґативне, як інструменту впливу Москви на Україну. Київ має прагнути до створення нового об'єднання східньоевропейських та азійських держав, в основі якого діятимуть зона вільної торгівлі, ґарантії збереження ринків, захист національних компаній, правила тарифних взаємин на кордонах. Україні вигідно спільні проекти в країнах, що мають енерґоносії, вигідно брати участь у трансреґіональних комунікативних проєктах і все це використати в перспективі для забезпечення того економічного піднесення, про який мріють її політики, оскільки це формує економічні передумови для включення в европейський розподіл праці.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про тих, що переступали пороги „Свободи"

Коли недавно широко відомий літератор, письменник і журналіст Микола Рябчук написав мені теплий привіт на своїй останній книжці, що саме мала свій „деб'ют" в США, нав'язуючи до свого короткого перебування в редакції „Свободи" кілька років тому, це спонукало мене до роздумів на тему значення нашої „Свободи". Тож саме цей підпис відомого українського літератора, що колись був недовго, але деякий час співробітником „Свободи", насунув мені багато думок та споминів про численних українських відомих літераторів і письменників, які у своїй кар'єрі не лише зупинилися у „Свободі", але таки поважно в один чи другий час з нею співпрацювали, навіть на щоденній базі.

Розуміється, в один чи другий час їхня літературна чи письменницька кар'єра вимагала від них іншої системи та плянів праці, але, звичайно, вони завжди згадують, чи згадували, місяці чи роки перебування у „Свободі" гарно та з повним сантиментом. Це відчувається у їхній літературній чи іншій праці, це читається у їхніх писаннях чи доповідях.

І так тепер під впливом цього теплого підпису і спомину про перебування з нами у редакції „Свободи", мене не залишає роздумування, а з тим і певний жаль щодо того значення, що мала і має газета для українського культурного життя на американській землі.

Якось здається мені, ми надто рідко про це пригадуємо, і надто рідко підкреслюють це усі наші сьогоднішні історики українського життя поза межами України. А так хотілося б, щоб паки і паки пригадували про це і ті, що самі „пережили" зустріч в стінах „Свободи" і ті, що пишуть історію українського життя, а передовсім – історію культури.

Чи не надто мало дізнаються сьогоднішні українці цілого світу про те значення, яке мала і повинна мати далі наша, тепер тижнева, а колись щоденна українська газета – єдина цього роду, що постала завдяки завзятості наших попередників, і яку ми стараємося за своїми можливостями втримувати і далі? Чи не занадто мало знають про історію нашого щоденника, сьогоднішні його читачі, що шукають в газеті лиш оголошень або спортових новин? Чи знають сьогоднішні читачі про тих відомих письменників, поетів, літераторів, політиків, які в той чи інший час були співробітниками „Свободи"?

Такі і подібні питання насунув мені єдиний теплий підпис відомого літератора і культурного активіста сьогоднішньої української держави, що „свого часу" переступав щоденно пороги „Свободи" та писав те, що йому доручав головний редактор. Нема що – „Свобода" вимагає не тільки похвали і пошани за свою працю, але також теплої згадки в історії української культури.

О–КА

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

[illegible] — SVOBODA — [illegible]

Головний редактор – Ірена Ярославич

Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07064.

[illegible]

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07064 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Директор видань	– д-р Володимир Прохоренко e-mail: prochorenko@unamember.com	(973) 292-9800 дод. 3034
Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська e-mail: adsukrpubl@att.net	(973) 292-9800 дод. 3040
Передплата	– Марійка Пенджола e-mail: ukrsubscr@att.net	(973) 292-9800 дод. 3042

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Вітаємо УНСоюз з 112-літтям!

До Президента
Українського Народного Союзу
Стефана Качарая

Високоповажаний
Пане Президенте!

Від імені Головної управи Організації оборони чотирьох свобод України (ООЧСУ) складаємо Вам найщиріші вітання з нагоди річниці Вашої вельми заслуженої організації – Українського Народного Союзу. Як члени ООЧСУ, ми зацікавлені в розвитку УНСоюзу як запоруки розвитку фінансової сили та росту українського організованого життя. Багато з наших членів належать до Українського Народного Союзу, передплачують Ваші видання „Свободу" та „The Ukrainian Weekly", відвідують Вашу чудову оселю Союзівку.

22 лютого 2006 року минуло 112 років, коли на цій благословенній землі Вашінгтона постала організація, яка спочатку називалася Руський Народний Союз, а від 1914 року – Український Народний Союз, що викарбувала свій незмінний слід в житті українців у Сполучених Штатах Америки. Від самого початку УНСоюз поставив собі за ціль згуртувати українців у США, дати їм освіту, фінансову допомогу та життєве забезпечення.

Український Народний Союз – найбільша, найпотужніша і найвпливовіша братська забезпеченева організація в США, яка мала вагомий вплив на формування ідеології американських українців та на розбудову всього українського громадського життя у США. Численні успішні проєкти національної вартости (як проголошення Українського дня у 1917 році, чи пам'ятник Тарасові Шевченкові у Вашінгтоні) ініціював або допомагав здійснювати УНСоюз.

Ваші численні видання українських та англомовних книжок, а особливо англомовної української енциклопедії у двох томах – це незабутній вклад у національно-культурне життя українців у США та сприяли піднесенню їхньої свідомости.

Ця діяльність усвідомлення дітей українського народу продовжується різними виховними українознавчими курсами на Союзівці в часі літніх вакацій, спортовими змаганнями та з'їздами, товарисько-розваговими імпрезами, які нас єднають, і яким ми бажаємо дальших успіхів.

Український Народний Союз в УККА є впливовим чинником і конечним засобом для об'єднання української громади, яка продовжує працювати в дусі ідеалів, які поставили собі за ціль засновники Українського Народного Союзу і тієї діяльности, яка проявилася за 112 літ існування, і яка навіки принесла шану Вашій заслуженій організації.

Михайло Козюпа,
голова
Осип Рожка,
генеральний секретар
Ню-Йорк, 22 лютого 2006 р.

До Екзекутиви і членів УНС

З нагоди 112-ої річниці заснування Українського Народного Союзу Виконавча рада Організації Оборони Лемківщини пересилає вітання Екзекутиві та членам. Численні іміґранти з Лемківщини до Америки активно допомагали у створенні першої Центральної української організації, відомої тепер як Український Народний Союз. Крайова рада ООЛ вітає УНС з цією пам'ятною річницею та заохочує всіх своїх членів ООЛ ставати членами цієї заслуженої організації, котра на початках свого існування мала велику кількість членів – лемків. Сьогодні, будучи заможними та радіючи свободою і всякими пільгами у цій славній країні, ми доконче мусимо пам'ятати про всіх тих завзятих іміґрантів, які, не маючи до кого звертатися за порадами чи фінансовою допомогою, були такими далекоглядними та розуміли потребу організуватися. То ж і ми всі організуймося на Многая літа для УНС.

Зенко Галькович,
президент ООЛ
Анна Войтович,
секретар

Дякую „Свободі" за увагу!

Дякую за одержані газети, які я передав в Україну. Висилаю 15 доларів на пресовий фонд „Свободи" з нагоди 50-річчя подружнього життя, як подяку за гарне оформлення оголошення в газеті. Щиро дякують діти і внуки.

Микола Валеґа,
Бінґгемтон, Н. Й.

АГРУ звертається до Конґресу США

„Україна вже давно виконала вимоги, записані в додатку Джексона-Веніка, який був застосований проти Совєтського Союзу ще в 70-их роках і стосувався проблем еміграції з Совєтського Союзу. Україна пристосувалася до нових обставин, а Джексон-Венік став анахронізмом" – так написано в листі АГРУ (Організації оборони людських прав в Україні).

Скасування цього додатку до закону домагаються численні організації і групи в США, які утворили коаліцію, щоб посилити цю акцію. Однак, попри їхні зусилля Палата Представників вперто відмовляється від дії.

Комісія, завданням якої є приготувати законопроєкт і подати на голосування всіх членів Палати, зволікає з цим. Ця Комісія налічує 40 конгресменів і є дуже впливова.

Щоб законопроєкт був винесений на загальне голосування, він мусить бути схвалений комісією. Є тисячі законопроєктів, які ніколи не були поставлені на голосування і вмерли на полицях комісії – законопроєкт, про який йде мова, це HR 1053, представлений конгресменом Джимом Герляхом з Пенсильванії ще 2 березня 2005 р.

Натомість Сенат США схвалив скасування поправок Джексон-Веніка у листопаді 2005 року. Спонзори законопроєкту HR 1053 і члени коаліції вірять, що вирішення справи з поправкою Джексона-Веніка матиме позитивний вплив на вибори Верховної Ради України в березні ц. р. Це дозволить демократичним і прозахіднім силам виграти вибори.

АГРУ написали 40 листів до всіх членів Комісії методів і способів, 21 лист – до членів Українського Конгресового Комітету, 13 листів до всіх конгресменів Ню-Джерзі. Разом 75 листів.

АГРУ закликає писати листи підтримки законопроєкту HR 1053 в найближчому часі і просити позитивного ставлення до дуже важливої для України справи.

Божена Ольшанівська,
Нюарк, Н. Дж.

Хочу мати фотографію батька

Моє дівоче прізвище – Гринюк, я народжена в селі Верхрата. Сьогодні це територія Польщі. Я довго шукала свого тата, який пішов на війну в 1941 році і не повернувся. Може, він шукав за нами після війни, та нас в 1946 році виселили до СССР.

Останній раз я написала в Міжнародну службу розшуку, що в Німеччині. Звідти мені прийшла відповідь, що мій батько Ілько Гринюк проживав у Філядельфії, де в 1987 році помер. Про його смерть мені прислали повідомлення та оголошення в газеті про похорон, в якому говорилося: „Hryniuk John, Oct.15, 1987, beloved husband of Rozalia (nee Andrushko), father of Regina and Michael Tylatnyk. Internment St. Mary's Sem. Fox Chase". Та, на жаль, в повідомленні немає ніяких адрес.

Допоможіть мені знайти їхню адресу. Мені нічого не потрібно, тільки хочу побачити фотографію свого батька. Моя адреса: вул. Моріна, 106, с. Шабельня, Львівської обл., 80316 Ukraine.

Ганна Назаревич,
с. Шабельня, Львівська обл.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Наші організаційні здобутки в 2005 році

Христина Е. Козак,
Головний секретар УНСоюзу

Кожного року Український Народний Союз висловлює щире признання секретарям, організаторам, продавцям і нагороджує їх за найкращі висліди у продажі продуктів життєвого забезпечення і пенсійних поліс УНСоюзу. Завдяки їхній активній і нелегкій праці, наполегливості та відданості УНСоюз має змогу продовжувати свою традиційну братську діяльність для користі всього нашого членства, зокрема далі втримувати тижневики „Свобода", "The Ukrainian Weekly" і відпочинкову оселю Союзівку.

Рік 2005 позначився розвитком нашого підприємництва, його збільшенням на 307 поліс життєвого забезпечення, загальною номінальною сумою 7,046,000 дол., зі зібраними вкладками і готівкою на суму 121,135.00 дол.

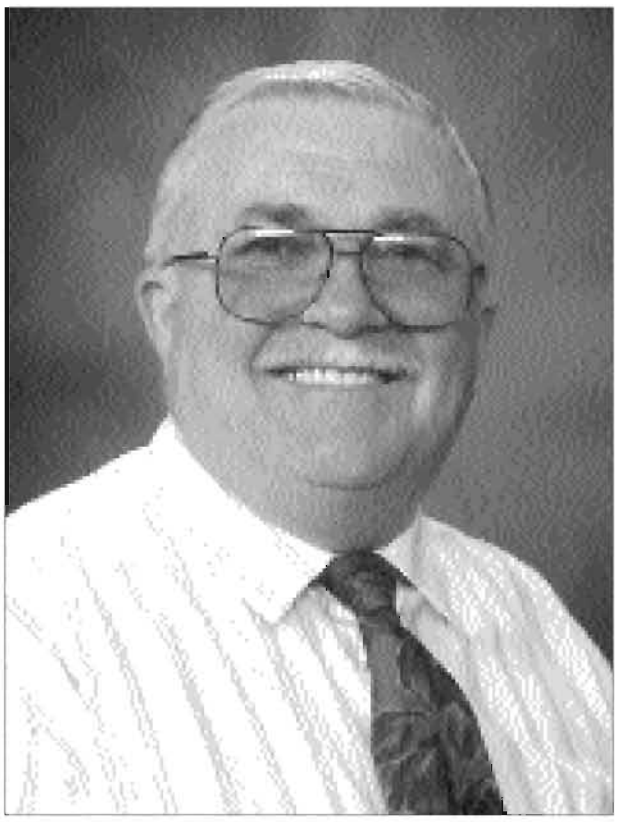
Найбільш поширеним пляном, який ми придбали у 2005 році, є забезпечення на ціле життя з річними вкладками, платними впродовж 20 років. Цей плян є постійним забезпеченням з грошовою вартістю, яка зростає протягом існування поліси, і вкладки ніколи не збільшуються.

Пенсійні грамоти УНСоюзу зросли на 76 поліс з загальною сумою 1,607,933 дол., зібраною з аплікаціями. Однак, у першому році зібрано на пенсійних грамотах УНСоюзу 1,764,406 дол.

Найбільш популярною пенсійною грамотою є п'ятирічна пенсійна грамота, яка приносить 4.5 відсотка. Пенсійні грамоти УНСоюзу, надалі, чи то на короткотривалих чи на довготривалих контрактах, приносять чудові відсотки.

УНСоюз висловлює свою щиру подяку усім секретарям і організаторам, і кожному зокрема – за їхню ініціятивність і відданість нашій чудовій організації. Вітаємо всіх, хто активно брав участь у продажі забезпеченевих плянів УНСоюзу у 2005 році. Відданість, посвята і наполегливість цих людей допомогли не тільки УНСоюзові, але також численним родинам, які придбали ці забезпеченеві продукти. Вони заслужили на душевний спокій і на вдячність від своїх родин, які у зв'язку з цим матимуть на одну життєву проблему менше.

Продаж життєвого забезпечення – це нелегке завдання. На жаль, життєве забезпечення – це предмет, який дуже часто займає найнижче, останнє місце у списку родинних пріоритетів (якщо взагалі є в тому списку), і коли родина опиниться у важкому становищі, звичайно цей предмет є перший, який викреслюється з бюджету.

Мирон Пилипяк

Любов Стрілецька

І тому саме це велике задоволення – подати імена найкращих організаторів УНСоюзу та висловити нашу надзвичайну подяку найактивнішим і найпрацьовитішим особам, які, до того ж, працюють для добра УНСоюзу і його членства добровільно протягом багатьох років.

Протягом останньої чверти 2005 року УНСоюз проводив для своїх відділових секретарів другу з черги річну кампанію, покликану допомогти їм глибше усвідомити важливість життєвого забезпечення. Я з великою гордістю повідомляю, що переможцем другої річної кампанії є Степан Гавриш, довголітній секретар 83-го Відділу УНС, довголітній голова Філядельфійської Округи, довголітній і заслужений член Головного Уряду УНСоюзу. С. Гавриш посвятив понад 50 років відданій праці для УНСоюзу.

Другий з черги, якому висловлюємо глибоку і щиру поодяку, – це Микола Дяківський, секретар 161-го Відділу УНС, голова Округи Пітсбурґу та колишній член Головного Уряду УНСоюзу. Наші поздоровлення Вам обидвом, дорогі наші діячі, за знамениту працю!

Належить пам'ятати, що кожна продана поліса життєвого забезпечення чи пенсійна грамота дуже багато значить для УНСоюзу. Кожний секретар відділу є важливою і невід'ємною частиною нашої організації. Кожний член є важливим членом і невід'ємною частиною нашої організації. Тільки спільною працею ми можемо забезпечити дальше існування УНСоюзу, який надалі вірно служитиме нашій громаді і підтримуватиме майбутні покоління.

Ще раз закликаю усіх секретарів УНСоюзу і організаторів ввійти глибше у ваші громади. Забезпечіть ваших рідних, ваших приятелів і всіх членів вашої громади. Ми вас потребуємо. Нам потрібна ваша допомога і ми потребуємо вашої активної підтримки.

Пам'ятаймо, що УНС І ГРОМАДА – ПАРТНЕРИ НА ВСЕ ЖИТТЯ!

УНСоюз з задоволенням подає імена п'яти загальних переможців, які зібрали найбільшу суму вкладок життєвого забезпечення:

- **Мирон Пилипяк**, секретар 496-го Відділу, член Головного Уряду УНС;
- **Любов Стрелецька**, секретар 10-го Відділу;
- **Христина Бродин,** секретар 27-го Відділу УНС, професійний продавець УНС, працівник Головної Канцелярії УНС;
- **Осип Гаврилюк** , секретар 360-го Відділу, голова Округи Бафало, професійний продавець, член Головного Уряду УНС;
- **Оксана Тритяк**, секретар 25-го Відділу УНС, професійний продавець УНС, головний організатор УНС.

Христина Бродин

Осип Гаврилюк

Оксана Тритяк

Клюб відданих Союзівців на 2005 рік

(за приєднання 5-9 нових членів)

До нього ввійшли:

Микола Дяківський (Відд.161)	8	90,000.00
Любов Стрелецька (Відд.10)	7	63,000.00
Ніна Більчук	6	55,000.00
Мотря Мілянич (Відд.450)	6	55,000.00
Маріянна Ціздин (Відд.55)	6	30,000.00
Стефан Вельгаш	5	75,000.00
Євген Осціславський (Відд.234)	5	45,000.00
Стефанія Гаврилюк (Відд.88)	5	25,000.00

Клюб будівничих УНСоюзу” на 2005 рік

(за приєднання 10-24 нових членів)

До нього ввійшли:

	члени	сума забезпечення
Мирон Пилипяк (Відд.496)	21	315,000.00
Осип Гаврилюк (Відд.360)	14	475.000.00
Степан Гавриш (Відд.83)	14	119.000.00
Валентина Каплун (Відд.269)	13	172.000.00
Христина Бродин (Відд.27)	11	2,145.000.00
Надя Салабай (Відд.155)	11	273.000.00
Оксана Тритяк (Відд.25)	10	495,000.00

Клюб визначних організаторів УНС на 2005 рік

(за приєднання 25-49 нових членів)

	члени	сума забезпечення
Стефко Вох	25	261,000.00

П’ять найкращих організаторів з найбільшою номінальною сумою проданих поліс життєвого забезпечення:

• **Христина Бродин,** секретар 27-го Відділу УНС, професійний продавець УНС, працівник Головної Канцелярії УНС;
• **Павло Прінько,** член Головного Уряду УНС;
• **Оксана Тритяк,** секретар 25-го Відділу УНС, професійний продавець УНС, головний організатор УНС;
• **Осип Гаврилюк**, секретар 360-го Відділу УНС, голова Округи Баффало, професійний продавець, член Головного Уряду УНС;
• **Мирон Пилипяк,** секретар 496-го Відділу УНС, член Головного Уряду УНС.

ЗБОРИ 25 ВІДДІЛУ УНС

ВІВТОРОК, 7 БЕРЕЗНЯ 2006 р.

Парсипані, Н.Дж. Річні загальні збори 25 Відділу "Свобода" відбудуться о год. 2-й по пол. в Головній Канцелярії УНСоюзу. На порядку нарад, звіти, вибір нової управи, дискусія про наступну Конвенцію, вибір делегата на Конвенцію. Запрошуємо всіх членів 25 Відділу до участи.

За Управу Відділу
Оксана Тритяк, секретар
(973) 292-9800 ext. 3071

ЗБОРИ 234 ВІДДІЛУ УНС

НЕДІЛЯ, 19 БЕРЕЗНЯ 2006 р.

Елизабет, Н.Дж. Річні загальні збори Т-ва „Запорозька Січ", відбудуться о год. 10:30 ранку в залі української католицької церкви св. Володимира при 209 Grier Ave. На порядку зборів: звітування, вибір нової управи і вибір делегатів на 36-ту Конвенцію УНС. Членів запрошуємо до численної участи.

Михайло Іванців, голова
Евген Осціславський, секретар

ЗБОРИ 269 ВІДДІЛУ УНС

СУБОТА, 4 БЕРЕЗНЯ 2006 р.

Джерзі Сіті, Н.Дж. Річні загальні збори 269 Відділу УНСоюзу відбудуться о год. 2-й по полудні за адресою: 100 Montgomery St., Apt 16 M Jersey City, N.J.

Tel.: (201) 432-7357

Управа Відділу

ЗБОРИ 194 ВІДДІЛУ УНС

СЕРЕДА, 15 БЕРЕЗНЯ 2006 р.

Ню-Йорк, Н.Й. Збори 194 Відділу УНС відбудуться о год. 4-й по пол. в приміщенні „Самопомочі", 98 Друга Авеню. В програмі: вибір нової управи на 2006 рік та різні справи Відділу.

За Управу:
Оксана Лопатинська, секретар

ЗБОРИ 39 ВІДДІЛУ УНС

НЕДІЛЯ, 12 БЕРЕЗНЯ 2006 р.

Сиракюзи, Н.Й. Річні загальні збори 39 Відділу УНС відбудуться о год. 1-й по пол. у парафіяльній залі при церкві св. Івана Хрестителя, 204 Tompkins St. Усіх членів нашого Відділу запрошуємо до участи. У програмі: звіти, вибір нової Управи та вибір делегата на 36-ту Конвенцію УНС. Після ділової частини нарад – товариська гутірка при каві й солодкім. По інформації тел. (315) 446-3814.

За Управу:
о. диякон д-р Мирон Ткач – голова
Джойс Ткач – фінансовий секретар

ЗБОРИ 206 ВІДДІЛУ УНС

СУБОТА, 11 БЕРЕЗНЯ 2006 р.

Woonsocket, R.I. Річні збори Т-ва „Запорозька Січ" відбудуться о год. 1-й по пол., в залі української православної церкви св. Михаїла, 74 Harris Ave. У програмі вибір делегата на 36-ту Конвенцію УНС.

Секретар
Ірена Саражмон

УНСоюз хоче виявити признання і висловити особливу подяку трьом найкращим організаторам, які у 2005 році зібрали найвищу суму вкладок життєвого забезпечення і пенсійних грамот разом:

• **Стефко Вох**, професійний продавець УНС, працівник Головної Канцелярії УНС, зібрав разом 385,965.15 дол. річних вкладок:

Вкладки життєвого забезпечення	Сума пенсійних грамот
7,828 дол.	378,138 дол.

• **Стефан Вельгаш**, голова Округи Північного Ню-Джерзі, професійний продавець УНС, працівник Головної Канцелярії УНС зібрав разом 161,332.80 дол. річних вкладок:

Вкладки життєвого забезпечення	Сума пенсійних грамот
1,832 дол.	159,500 дол.

• **Йосиф Чабон**, секретар 242-го Відділу УНС, голова Округи Шамокін, професійний продавець, зібрав разом 36,000 дол. річних вкладок:

Вкладки життєвого забезпечення	Сума пенсійних грамот
459 дол.	35,360 дол.

П’ять найкращих організаторів з найбільшим числом проданих поліс:

• **Стефко Вох**, професійний продавець УНСоюзу, працівник Головної Канцелярії УНС.
• **Мирон Пилипяк,** секретар 496 відділу УНС, член Головного Уряду УНС
• **Осип Гаврилюк,** секретар 360 відділу УНС, голова Округи Баффало, професійний продавець, член Головного Уряду УНС
• **Степан Гавриш,** секретар 83 відділу УНС, голова Філядельфійської Округи, член Головного Уряду УНС.
• **Валентина Каплун**, працівник Головної Канцелярії УНС.

П’ять найкращих організаторів зі загальною сумою зібраних вкладок на пенсійні грамоти у першому році:

• **Стефко Вох,** професійний продавець УНСоюзу, працівник Головної Канцелярії УНС;
• **Стефан Вельгаш**, голова Округи Північного Ню-Джерзі, професійний продавець УНСоюзу, працівник Головної Канцелярії УНС;
• **Йосиф Чабон,** секретар 242-го відділу УНС, голова Округи Шамокін, професійний продавець;
• **Осип Гаврилюк**, секретар 360-го відділу УНС, голова Округи Баффало, професійний продавець, член Головного Уряду УНС;
• **Петро Гаврильців**, секретар 253-го відділу УНС.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Посол України в США О. Шамшур відвідав українські громади

Каліфорнія

Під час свого триденного перебування в Каліфорнії Посол України в США Олег Шамшур 18 лютого взяв участь у церемонії нагородження кінооператорів Київської фірми „Фільмотехніка" Анатолія Кокуша, Юрія Поповського та Олексія Золотарьова найвищою нагородою американської Академії кіномистецтва за удосконалення операторської техніки. Церемонія нагородження відбулася в Беверлі Гілс, Каліфорнія.

У Лос-Анджелесі О. Шамшур зустрівся з представниками Фундації „Голівудський Тризуб", до якої належать американці українського походження, зайняті в кіновиробництві. Під час зустрічі були обговорені питання співробітництва між українськими та американськими кіностудіями та налагодження прямих контактів у галузі кіновиробництва між Україною та США. Відбулася також зустріч Олега Шамшура з Беком Беркі, заступником посадника міста Беверлі Гілс, та з Абі Ленд, посадником міста Вест Голівуд, в якому проживає велика кількість вихідців з України. Посол України мав нагоду неформально зустрітися з губернатором Каліфорнії Арнольдом Шварценеґером.

Посол України взяв участь у Богослужінні в Українській католицькій церкві Лос-Анджелесу та зустрівся з представниками української громади міста. Під час зустрічі О. Шамшур поклав квіти та запалив свічку біля пам'ятника жертвам Голодомору, який був споруджений у Лос-Анджелесі на початку 70-их років минулого сторіччя українським архітектором Тарасом Козбуром.

* * *

У Посольстві України 21 лютого відбулася зустріч з українськими лавреатами нагороди Американської академії кіномистецтва за наукові та інженерні досягнення у 2005 році. Кінооператорів київської фірми „Фільмотехніка" Анатолія Кокуша та Олексія Золотарьова щиро вітали радник-посланник Віктор Нікітюк, гості та дипломати української дипломатичної місії.

Українські кінооператори були нагороджені за створення спеціяльного пристрою для зйомок – панорамного робота-крану, який використовується для ведення кінозйомок під час руху транспортних засобів. А. Кокуш також отримав нагороду Американської академії кіномистецтва за створення операційних систем „Каскад", що використовуються під час зйомок фільмів. Обладнання компанії „Фільмотехніка" було використане під час зйомок „Титанік", „Війна світів", „Бетмен", „Італійська робота", „Король Артур", „Казанова", „Код да Вінчі", „Гарі Потер", „Таксі" та концертів за участю естрадних зірок Кріса Нормана, Хуліо Іглесіаса, „Скорпіонс", „Діп перпл", а також з великим успіхом демонструвалося на виставках у Ню-Йорку, Лос-Анджелесі та Лас-Веґасі.

Чикаго

21-22 лютого Посол України в США Олег Шамшур перебував з робочою візитою у Чикаго, у ході якої мав низку зустрічей з представниками української громади та місцевих властей.

Зокрема відбулася зустріч Посла з керівництвом місцевих українських громадських та політичних об'єднань, під час якої О. Шамшур наголосив на важливості подальшого поглиблення співпраці української громади з дипломатичними представництвами України в Сполучених Штатах.

В ході візити О. Шамшур відвідав Інститут модерного українського мистецтва та Національний музей України. З керівництвом цих закладів був обговорений плян співробітництва в культурній та науково-історичних сферах, зокрема щодо пропаґування творів сучасних українських мистців та створення у Чикаго та Вашінґтоні експозиції з нагоди 20-ліття аварії на ЧАЕС.-

Відбулася зустріч Посла України з представниками міської влади та членами Комітету міст-побратимів „Чикаго – Київ", під час якої О. Шамшуру був вручений вітальний лист посадника Чикаго Р. Дейлі. Під час зустрічі був обговорений плян подальших дій у сфері розвитку українсько-американських взаємин на реґіональному рівні, а також організації широкомаштабного культурного проєкту – виставки художників українського авангарду 1900-1930 рр., яка впродовж цього року буде експонуватися в найбільших містах США.

22 лютого О. Шамшура прийняв член Палати представників Конґресу США Д. Девіс. Під час бесіди була обговорена проблематика, пов'язана з завершенням процедури скасування дії поправки Джексона - Веніка щодо України, прийняттям резолюції з нагоди 20-ліття аварії на ЧАЕС та інші питання.

В ході візити Посол України також дав численні інтерв'ю репортерам місцевих друкованих та електронних ЗМІ.

Пенсильванія

25-26 лютого Посол України в США Олег Шамшур на запрошення Української федерації Америки та Українського освітньо-культурного центру (УОКЦ) відвідав Філядельфію, де ознайомився з діяльністю УОКЦ, в якому розташовані бюра понад сорока українських організацій, та зустрівся з їх керівниками. Під час зустрічі були обговорені пляни майбутнього співробітництва між дипломатичними установами України та українськими організаціями Філядельфії. Зокрема мова йшла про продовження співпраці між українцями та конґресменами від штату Пенсильванія щодо скасування поправки Джексона-Веніка, підготування спеціяльної резолюції Конгресу щодо 20-річчя Чорнобильської катастрофи та інші актуальні питання українсько-американських взаємин. Ці теми були обговорені також під час зустрічі О. Шамшура з членами Палати представників Конгресу США Дж. Герлаком, М. Фіцпатриком та А. Шварц.

Посол зустрівся з провідником УКЦ США Митрополитом Степаном Сорокою, Єпископом Української Католицької Епархії Філядельфії Іваном Бурою та секретарем Консисторії УПЦ в США Франком Істочином.

Посольство України у США

Посол України в США Олег Шамшур і представник посадника Чикаґо Айлін Габл

І перший замріяний вальс

Чарівний пластовий баль дебютанток

ВИПАНІ, Н. Дж. – „В чарах кохання моє дівування, хочу я вільно, як пташка, пожить", – говориться в українській пісні. Мрія кожної панночки – перший вальс, формальний, щоб і люди бачили, і ескорт був пристійний, і суконка – найкраща. Так думали дебютантки в свої солодкі 16 років на Пластовому балі гуртка Пласт-прияту та Пластової Станиці в Нюарку, що відбувся 4 лютого в Гановер-Маріот-готелі у Випані. Суконки у всіх були чудові, як і фраки в ескортів. Всі дебютантки були красиві, а ескорти – елегантні. Ліана-Христина Буняк – ескорт Матей Літепло, Софія-Мирослава Клапіщак – ескорт Олександер Мандич, Тетяна-Іванна Мартинець – ескорт Юрій Гусак, Катрія Мисило – ескорт Андрій Антоняк, Христина-Андрея Ракоча – ескорт Адам Климко, Лариса Смик – ескорт Андрій Лесій, Роксоляна Смик – ескорт Григорій Гомик, Аріяна Семеґен – ескорт Роман Чайківський.

Вітали дебютанток Ліда Мочула, Юрко Шипайло та Ліяна Буняк, а презентували до виповненої у вечірніх строях залі Ліда Мочула і Любко Олесницький, після чого з хореографії Оксани Бауер захоплена публіка спостерігала променаду під оркестру „Темпо". А тоді почавсь той „перший замріяний вальс", як співається в пісні... Очевидно, що лекції сальонових танців Андрія і Роксоляни Кизиків стали дебютанткам в пригоді, і білі балеві сукні птахами кружляли по величезній залі.

Добре попрацював Організаційний комітет в складі Ірини Туринської, Дарки Семанишин, Лялі Нагнибіди, Зені Олесницької та Ліди Мочули, а Кредитова спілка „Самопоміч" допомогла в коштах різноманітного друку. Отці Леонід Малков та Роман Мірчук і батьків вшанували, і дебютанток на дальший шлях благословили.

Дебютантки на пластовому балі

Вихід дебютанток з ескортами

Як приємно, що з уст молоді лунала українська мова. В цьому році Пласт відзначає 94-ліття свого існування (заснований 1912 року у Львові). Подумати лише, скільки ж за цей час виховано в Пласті юнаків і юначок в різних країнах як українських патріотів, скільки видано пластових газет і журналів, організовано пластових зустрічей. Сьогодні Пласт є в Україні, Австралії, Аргентині, Великобританії, Канаді, Німеччині, Польщі, Словаччині, Сполучених Штатах Америки. І напевно гості, пластуни і пластунки, кружляючи в танці на балі дебютанток, згадували свою молодість в пластових оселях „Вовча тропа" чи „Писаний Камінь". Напевно, у декого в пам'яті згадувався і пластовий гимн: „Цвіт України і краса, СКОБів орлиний ми рід, Ясні, веселі в нас лиця, любимо волю і світ!".

Ростислав Василенко,
дід дебютанток
Роксоляни і Лариси Смик
Фото: Рома Лісович

Свято о. Михайла Борисенка

НОРТ-ПОРТ, Фла. – 12 лютого громада церкви св. Андрія відсвяткувала 85 літ з дня народження та 50-ліття священицької служби о. Михайла Борисенка.

Син о. Михайла – Володимир Борисенко під час свята зворушливо розповів про життєвий шлях ювілята, який народився на Донеччині, в заможній родині, але батька вислали на Сибір, відібрали все майно. 9-літній Михайло пішов працювати пастушком і так врятував сім'ю. Працював на заводі, аж поки Друга світова війна не змусила його виїхати з Батьківщини. Далі – роки на важкій праці в Німеччині, в бельгійських копальнях. В 1943 році Михайло одружився з гарною дівчиною Оленою, родом також з Донбасу. У 1944 році народився первісток – Володимир, а в 1948 році – дочка Катя. В Німеччині закінчив теологічні студії Української Автокефальної Православної Церкви. В 1954 році він прибув до Філядельфії й відтоді служив у церквах Філядельфії та Ню-Джерзі, згодом очолив філядельфійський деканат, з 1984 року керував Консисторією УПЦ в США і був капеляном при Екзильному Уряді Української Народної Республіки. Він був директором Української суботньої школи, де навчалось понад 150 дітей. Коли о. Михайло пішов на пенсію й переселився з родиною на Фльориду, з 2000 року став настоятелем Православної церкви св. Андрія. Померла після тяжкої хвороби паніматка Олена, загинули в катастрофі два молоді внуки, а минулого року і їхня мама, улюблена дочка отця Михайла – Катя. Проте сильна козацька вдача дала змогу о. Михайлові витримати ці удари і далі непохитно виконувати свої пастирські обов'язки.

Після оголошення привітань від церковних парафій та приятелів, почалась концертна програма: новопридбана внучка Кароліна, що прибула з України зі своєю мамою-Русланою, дружиною Володимира Борисенка, заспівала під свій же акомпаніямент „Аве Марія". Квартет „Мрія" (Марія Ковальська, Надя Лобур, Оля Пастернак і Софія Филипович під керівництвом і з акомпаніяментом Іраїди Черняк) виконав пісню „Владико неба і землі", а далі – жартівливу „Ой, у саду". Ліричний тенор з Канади Микола Латишко гарно виконав дві пісні. Несподіванкою був вірш о. Михайла „Два ювілеї", який прочитала його невістка Руслана.

На трьох візках привезли торт з свічечками, і присутні під орудою диригента Миколи Андрушка заспівали „Многая літа".

Ганна Черінь

Сидять зліва: Микола Щербак, о. Михайло Борисенко, Марія Ярмоленко; стоять: Руслана, Володимир і Кароліна Борисенки.

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Березень 2006 р., ч. 67

Тривожні дні нашої юности

Віталій Бендер (1923–1991) – відомий письменник, журналіст і громадсько-політичний діяч української діяспори. Крім художніх творів, залишив низку статтей, свого часу надрукованих у газетах та журналах за кордоном. Подаємо одну з них, у якій автор влучно аналізує зміни, які сталися в свідомості українців його покоління під тиском комуністичних ідеологів.

Ми поставили собі за ціль дещо сказати про шляхи-дороги того українського покоління, яке в епоху Великого Відродження щойно вчилося ходити, а в часи розгрому організованого українства було буквально „жовторотим". Це скромна розповідь про отих загублених на бруках міст дітей, чиї батьки померли на степах тридцятьтретьоголодної України. Це слово про наймолодше покоління, що виростало на вагонних осях, в колоніях для безпритульних, в яничарських школах. Це мала довідка про покоління, яке ніколи не чуло про Визвольні Змагання, бо в школі не могло довідатися через відомі причини, а вдома – з остраху батьків перед власною дитиною. Це покоління, до якого належу я і тисячі мені подібних, що, одначе, не випали з національного балансу, а мавши здорову українську душу, воскресли й воскреснуть для нації.

Старші покоління були свідками національного відродження, брали в ньому участь, і за це були кидані по Соловках та Колимах. Ціль їхнього життя була їм відома ще тоді, коли ми жили переважно інстинктами. Сьогодні ми йдемо пліч-о-пліч із ними і, без перебільшення, становимо поважну частину нашого руху. Що ж це? Сліпа віра в провідників? Швидка еволюція? Ходження манівцями? Чи просто територіяльна збірнота? Щоб відповісти на ці питання, треба докладніше зупинитися на одному відтинку нашого життя, на днях нашої юности, котра минала впродовж 1938–45 років.

Голод 1933 року відкрив нам двері в непривітне життя, розкидав нас по совєтських усюдах і вирвав із наших дитячих сердець той невеличкий запас радости, духовности, чеснот, що їх встигли прищепити нам наші батьки перед початком чорної доби. Драма СВУ, самогубство Хвильового, розгром цілого українського відродження прогриміли від нас стороною, навіть не зачепивши краєчку нашої свідомости. Ми виросли між дикими бур'янами, що, плекані чужою рукою, глушили родюче українське поле. Наші батьки, що їм терор вирвав язики, слухняно заробляли для нас шматок хліба, і лише спільний дах над головою виказував наше родинне поєднання. Поза цим, їхній вплив на нас обмежувався до нуля. Червоний октябризм, піонерія та комсомолія гатили в наші голови більшовицьким обухом, і, нема де правди діти, наша відпорність трісцала, й система нашого думання, кінець кінцем влазила в ті вузькі форми казенщини, підсилюваної повсякденною канонадою піонервожатих, лекторів, гучномовців, піонерських та комсомольських „правд". Наше думання, навмисне обмежене владою, як і раніше, було зайняте лише над проблемою роздобуття шматка хліба та над шуканням шляхів до легкого фізичного існування. Це був глухий кут життя, проте, приспані духовно, ми ніколи не думали над виходом із нього, бо цієї безвиході ми взагалі не помічали.

> ***...українська душа прокинулася в нас у окопах на Волзі й за Волгою, саме тоді, коли совєтська влада заговорила до нас насамперед, як до українців, граючи на наших національних амбіціях...***

Ми почали думати, ми прокинулись лише тоді, коли концентрак з назвою СССР тріснув у червні 1941 року. У вогні і громі подій прийшло для багатьох з нас національне пробудження; можна сміливо сказати, що українська душа прокинулася в нас у окопах на Волзі й за Волгою, саме тоді, коли совєтська влада заговорила до нас насамперед, **як до українців**, граючи на наших національних амбіціях, залицяючись до нас, розбурхуючи ті амбіції, щоб потім на них спекулювати, погнати в бій за ту втрачену землю, яку вона раптом з особливим притиском почала називати **Україною**.

Раптом нам почали доводити про нерозривне братерство росіян і українців протягом віків, нас нагороджувано орденами Б. Хмельницького, появилися знову Остапи Вишні, про котрих ми ніколи не чули, і щойно тепер наші земляки зі старших поколінь трішки сміливіше нагадали нам про розстріляне відродження, про Хвильового, про українізацію. На політлекціях нам роздавано „Любіть Україну", заохочувано до відповідей українською мовою, немов би жодних мовних утисків ніколи й не було. Одним словом, перед нашими очима почалося загравання з усім українським, і поволі процес нашого думання розливався вшир весняною повінню, цього разу вже без тенденції знову повернутись у вузькі казенні береги. Вперше національна гордість вдарила по струнах нашого сприймання, і тоді ми зрозуміли, що Україна – це не порожнє слово з окресленням певної території в складі СССР, а окрема країна, заселена людьми з окремою мовою та звичаями, і що більше – країна, що є На жаль, поступки Кремля в національнім питанні були швидко знівельовані, а вся та вимушена „українізація", окрім формальної назви фронтів, позірного членства в ООН та „власного" гимну з чудернацьким прапором, не дала нічого. Проте й ці скромні осяги, якими б малими вони не були, свідчать про те, що навіть ті покоління, від яких старанно заховано Українську Революцію, не можуть бути раховані Кремлем за надійну силу в менших чи більших сутичках із зовнішнім світом. Постава совєтського вояка українського походження під час війни зайвий раз переконує нас, що до яких би жорстоких метод не вдавався окупант у своїх плянах денаціоналізації, великих осягів він не матиме. Національну окремішність людини можна приспати, тимчасово витерти зі свідомости, але ніколи не можна покрити шаром нічного забуття.

Дні нашої юности спалахнули вогнем національного пробудження в часі найбільшого іспиту і вже той вогонь не погасав, розгоряючись. Дні нашої юности виповнилися українським змістом. І якби не ганнібальська політика гітлерівських армій, якби зовнішні сили відкривали перспективу, то хтозна, як би все могло й обернутися. Але політика Гітлера зразу ж загнала всіх по той бік. Процес нашого національного пробудження найбільше лякав Кремль, і тому він намагався випередити нас усякими „українськими" обіцянками, що було звичайним замилюванням очей. Все ж таки факт лишається фактом: Москва мусіла „лавірувати" з остраху саме перед нами, молоддю. Дуже знаменний факт. Виходить, що і октябризм, і піонерія, і комсомолія, і партія – це лише наркотики, що присипляють молодь і то дуже штучно, але не засипляють.

Незважаючи на сталінську політику задобрювання, молодь, одягнута в солдатські шинелі, все ж таки в дуже й дуже великій кількости Сталіна покинула і пішла на Захід. І тут пройшла ще страшніший іспит, вимираючи в таборах полонених, в таборах остарбайтерів та в концентраційних таборах.

Полони, голодні і криваві, хоч і зневірили нас, все ж не змогли стримати процесу завершення нашої національної свідомости. Навпаки, наша окремішність набрала різкіших форм, хоч, признатись, ми були ще досить наївними. Ми стихійно повірили в УВВ і записувались в нього. Але, зрозумівши, що таке УВВ й шукаючи виходу, частина з нас при нагоді поповнила лави УПА, частина вдалась до дивізії, частина просто стрималась від боротьби.

Ми горнулися до всього українського, і по війні ми зовсім не переймалися змістом програм окремих груп. Вистачало вже самої української форми, щоб ми поповнювали бандерівські, мельниківські чи гетьманські лави. Щойно коли процес повного національного усвідомлення закінчився, якось так сталося, що в нових еміграційних організаціях ми почали помічати старі порядки, знані нам із днів комсомолії, сліпу слухняність, „залізні" слова та вибрики „вождів", погроми, цензуру, бутафорію зібрань, комедію виборів керівників і т. д. Все це почало нам нагадувати „демократичний централізм", і наше перше захоплення минуло. Тоді прийшло збайдужіння, за цим нехована апатія, а в результаті – розрив із згаданими групами. Сталося це все без ніякої агітації чи під'юджень, отже, досить природньо, що зайвий раз стверджує повну зрілість національної свідомости.

А сьогодні, коли ми включилися до демократичного руху, коли стали під стяг УРДП, ми знаємо, чого ми хочемо. Коли ми прийняли програму УРДП, то це не сталося тому, що Багряний чи Гришко – наші провідники. Це сталося тому, що творці її ідеології ставили наголос також і на мільйонах наших однолітків, з якими ми разом тинялися на бруках міст 33-го року, з якими ходили до школи, росли, журилися, з якими ділилися військовим сухарем на швидкому марші днів нашої юности. Роблення наголосу на них і є стрижнем програми. І якби, наприклад, Бандера чи Мельник чи інший український партійний діяч схопився за цю істину раніше, я думаю, що сьогодні ми всі були б націоналістами в партійному розумінні. На жаль, наші опоненти пливуть по старому руслі, а течія нового багато швидша.

Ми горді з росту УРДП і віримо, що в день великих подій ця партія матиме в своїх руках козир нації – молодь. Ту молодь, що її від дня її народження кладеться на конвеєр перековки, а вона, пройшовши через тортури тотального каліченння, все ж таки не забуває називати себе українцями. Зіпхнути таку молодь з арени, скинути з рахунку – значить програти.

Стаття вперше опублікована в часописі „Наші позиції", липень 1952 р.

Дякуємо!

Від часу появи останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви: *700 дол.* – **Леонід Петренко** (з них 100 дол. для Товариства української мови, яке очолює Віра Боднарук); *250 дол.* – **Антоніна Шийка** в пам'ять дорогого мужа Василя Шийки; *100 дол.* – **Олександер Полець**; *по 50 дол.* – **Галина Вигінна** та **Леонід Ємець** в пам'ять проф. Павла Маляра в першу річницю смерти; *по 25 дол.* – **Люба Жура** та **Єфросінія Бережна.**

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям і просить далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла й далі допомагати Україні виданням книг та допомагати пресі, сиротинцям та іншим патріотичним організаціям України.

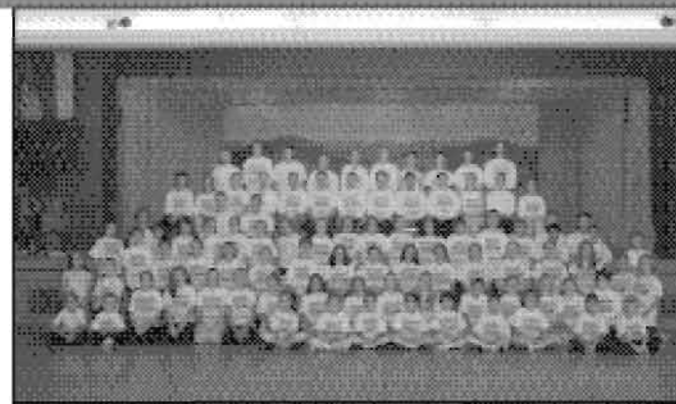
В цьому році припадає 100-річчя з дня народження І. Багряного, якого іменем названа Фундація. До цієї річниці Олександер Шугай, представник Фундації, готує в Києві до друку двотомник творів І. Багряного, у який входитимуть „Буйний вітер", „Людина біжить над прірвою", „Огненне коло" та „Розгром", а в Рівному „Просвіта" видасть „Тигролови".

Видавництво „Смолоскип" готує один том вибраних творів І. Багряного у серії „Розстріляне відродження". Також Фундація фінансуватиме перший том книги „У криниці літ" Івана Дзюби – лавреата нагороди І. Багряного, який очолив організаційний комітет з відзначення річниці І. Багряного в Україні.

В Фундації можна придбати книги „Листування" І. Багряного в двох томах – 50 дол., „Марш молодости" Віталія Бендера – 30 дол., „Москва сльозам не вірить" Василя Гришка – 15 дол., „Тернистий шлях" Василя Теслюченка – 12 дол., „Нова релігійність" І. Багряного" Максима Балаклицького та інші видані Фундацією, висилаючи чек в американських долярах на адресу Фундації.

Дописи і листи до сторінки Фундації імені І. Багряного просимо присилати на адресу:
Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights,
IL 60005 USA
Сторінку редагує
Олексій Коновал

Soyuzivka
for all seasons

TENNIS CAMP
AGES 10-18

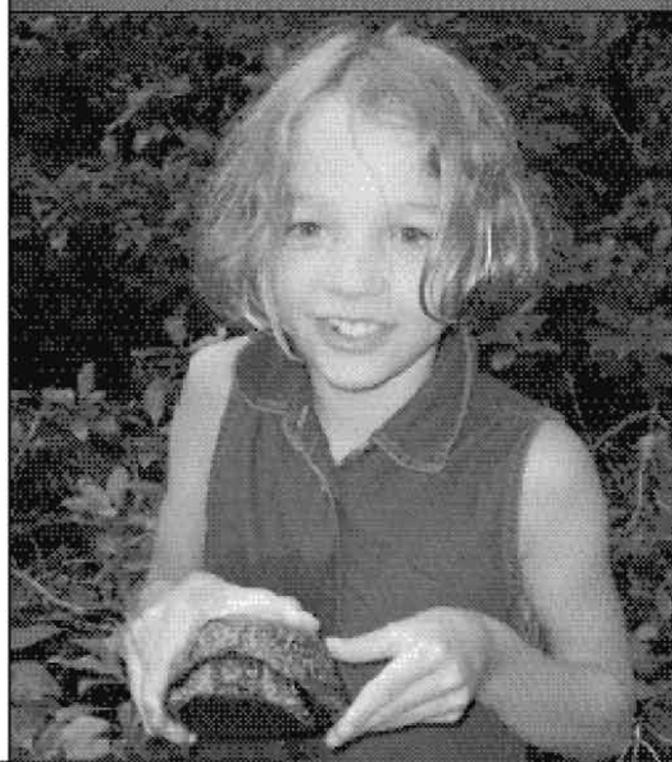
Kick off the summer with 2 weeks of intensive tennis instruction and competitive play directed by George Sawchak. Room, Board, 24 Hour Supervision, expert lessons and a life time of memories are included!

June 25– July 7, 2006
$540- UNA Members, $590- Non UNA Members + $130 Instructors Fee/Per Student

EXPLORATION DAY CAMP
AGES 7-10

A day camp for boys and girls ages 7-10, with daily supervised day fun in the outdoors!

Session #1: June 26– June 30, 2006
Session #2: July 3– July 7, 2006
$100.00 Per Week/Per Child OR $25.00 Per Day/Per Child

DISCOVERY CAMP
AGES 8-15

Calling all nature lovers for this sleepover program filled with outdoor crafts, hiking, swimming, scuba, organized sports & games, bonfires, song and much more. Older kids will participate in overnight campouts with focus on wilderness survival skills. Room, Board, 24 Hour Supervision, and a life time of memories are included!

Session #1: July 9– July 15, 2006
Session #2: July 16– July 22, 2006
$400– UNA Members, $450– Non UNA Members

CHILDREN'S UKRAINIAN HERITAGE DAY CAMP
AGES 4-7

Formerly known as Chemney Camp, this day camp exposes kids to their Ukrainian heritage through daily activities such as dance, song, crafts and games, ending w/a performance.

Summer Camps 2006

Price includes tee-shirt and daily lunch.

Session #1: July 16– July 21, 2006
Session #2: July 23– July 28, 2006
$150 Per Camper, $190 Per Camper If Not Overnight Guest

SCUBA DIVING COURSE
AGES 12-ADULTS

This one week course will complete your academic, confined water and open water requirements for PADI open water certification. Classes are given by George Hanushevsky, scuba-diver instructor. Space is limited so sign up now!

July 16– July 22, 2006
$400 for Course *($120 Deposit Required)*

UKRAINIAN "SITCH" SPORTS CAMP — NEW!
AGES 6-18

This is the 37th Annual Ukrainian "SITCH" Sports Camp that will take place here at Soyuzivka for the 1st time. Run by the Ukrainian Sitch Sports School, this camp will focus on soccer and tennis and is perfect for any sports enthusiast. Registration for this camp is done directly by contacting Marika Bokalo at 908/851-0617.

Session #1: July 23– July 29, 2006
Session #2: July 30– August 5, 2006
$340 Per Camper, $145 for Day Campers

GOLF DAY CAMP and BEACH VOLLEYBALL DAY CAMP — NEW!
AGES 8-ADULTS

Instructional golf sessions w/golf instructors, between 8-11am & evening beach volleyball w/professional instruction by All American Volleyball Player between 6:30-8:30 pm. Session #2 SITCH campers may participate– call for details.

July 31– August 4, 2006
GOLF-$35 Per Camper/Per Day & VOLLEYBALL-$20 Per Camper/Per Day

TRADITIONAL UKRAINIAN FOLK DANCE CAMP
AGES 8-16

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych (daughter of Roma Pryma Bohachevsky). This sleepover camp has been a Soyuzivka favorite for over 25 years, offering expert instruction for beginning, intermediate and advanced dancers. Attendance is limited to 60 students. The camps end with a grand recital which is always a summer highlight!

Session #1: July 23– August 5, 2006 *(NEW ADDED WEEK)*
Session #2: August 6– August 19, 2006
$610- UNA Members, $660- Non UNA Members + $300 Instructors Fee Per Student

$75 Deposit Required to Register Child into most Camps.
For more information & for camp applications call: (845) 626-5641
or check out our website at: www.Soyuzivka.com

POBox 529, Kerhonkson, NY 12446 • (845) 626-5641 • (845) 626-4638 • www.Soyuzivka.com

Генеральна рада пластового загону „Червона Калина"

Генеральна рада пластового загону „Червона Калина"

ІСТ-ГАНОВЕР, Н. Дж. – Серед важливих подій з життя Пласту в минулому році помітне місце посідає Генеральна рада пластового загону „Червона Калина", яка відбулася в готелі „Рамада". На раду прибула червонокалинівська братія з Америки, а також братчики з України, делеґати коша в Україні - разом 36 осіб. Під час ділових нарад братчики розглядали діяльність загону за останніх два роки, зокрема влаштовування спортивних та мандрівних таборів „Заграва" в Україні, участь братчиків старшопластунського куреня в проведенні свят Юрія, виховних і вишкільних таборів, допомогу Крайовій пластовій старшині, Головній пластовій булаві, пластовим виданням та ін.

Згадали засновників загону, з яких 21 братчик віддав своє молоде життя у визвольних змаганнях, згідно з пластовим законом „Пластун вірний Богові та Україні".

Обговорено теж справи наступних вечорниць „Червоної Калини", що передали нам комбатанти Українських Січових Стрільців та видавництво „Червона Калина". Це велика імпреза, яка дуже популярна серед української громади, а головно – молоді. У 2006 році буде 50-ліття презентації дебютанток на вечорницях „Червоної Калини".

Після нарад було обрано нову Генеральну старшину загону в складі: отаман - Ігор Сохан, суддя - Петро Матіяшек, канцлер - Олег Кузишин, підскарбій Андрій Косович, печатник - Юрій Струтинський, архівар - Миролюб Лозинський, осавули – Роман Савицький та Ігор Струтинський. До старшини входять теж курінний отаман 5-го куреня УПС Роман Савицький та курінний отаман 23-го куреня УСП Юрій Негребецький.

На закінчення заприсяжено Генеральну старшину загону та закрито 23-ту генеральну раду загону пластовим гимном та гимном „Червоної Калини".

Юрій Струтинський

ОЛІМПІЯДА-2006

Олімпіяда...

(Закінчення зі стор. 1)

команду Норвегії і виграла бронзову медалю Олімпіяди. У грі за золото зустрілися Швеція та Швайцарія.

24 лютого

У четвер на Олімпіяді в Туріні завершилися змагання жінок з фігурного ковзання. Олімпійською чемпіонкою стала японка Шидзука Аракава, срібну медалю здобула американка Сашка Коен, бронза – в російської спортсменки Ірини Слуцької. Кращий результат серед українок в Олени Ляшенко, яка стала 17-ою, а Галина Єфременко – 20-та.

Збірна Швеції перемогла в жіночому турнірі з керлінгу команду Швайцарії з рахунком 7:6. Олімпійським чемпіоном у змаганнях з акробатичного фрістайлу став китаєць Хан Ксяопен, срібло дісталося білорусові Дмитрові Дащинському, а на третю сходинку п'єдесталу пошани став російський спортсмен Володимир Лебедєв.

Жіноча збірна Росії з біятлону була першою в олімпійських естафетних перегонах 4 х 6 кілометрів. Друге місце з відставанням 50.7 секунди посіла команда Німеччини, а бронзовим переможцем стала збірна Франції. Українки були одинадцятими.

Швайцарська сновбордистка Даніела Мелі стала олімпійською чемпіонкою в паралельному гігантському слаломі. У фіналі вона перемогла спортсменку з Німеччини Амелі Кобер, котрій дісталося срібло. Володаркою бронзової медалі стала американка Розі Флетчер.

Українка Валентина Шевченко, яка тривалий час вела в лещетарських гонах клясичним стилем на 30 км, посіла лише сьоме місце. Українка відстала від переможниці Катерини Нойманової з Чехії на 42. 5 секунди. Срібло – в росіянки Юлії Чепалової, бронза – в Жюстіни Ковальчик з Польщі. Валентина Шевченко втратила свою медалю „завдяки" росіянці Юлії Чепаловій. На 25 км дистанції Чепалова, яка йшла першою, впала і Шевченко, яка йшла за нею, змушена була зупинитися і її обійшли відразу полька, чешка, італійка і росіянка. Шевченко намагалася обійти свої суперниць, але зробити це не вдалося. Віта Якимчук в цих перегонах посіла 22-ге місце, Катерина Григоренко стала 42-ою, Марина Малець-Лісогор зійшла після 10 км гонки.

У змаганні жінок на гігантському слаломі українка Юлія Сіпаренко зайняла за результатами двох спроб 35-те місце. Олімпійською чемпіонкою в цьому виді програми стала американка Джулія Манкусо, срібло в Тані Путіайнен з Фінляндії, бронзову медалю виграла Аня Отосон з Швеції.

25 лютого

У передостанній день Олімпійських ігор були розіграні комплекти медалей в гірськолещетарському спорті (слалом, чоловіки), біятлоні (чоловіки, жінки – гони з масовим стартом), бобслей (чоловіки), гокеї (гра за бронзу), шорт-треку (чоловіки та жінки), а також ковзанярському спорті (жінки).

Українці в цей день стартували в біятлоні (Лілія Єфремова) та в слаломі (Микола Скрябін), який першу спробу закінчив 47-им. Остання надія України на третю медалю згасла в біятлоні (гони на 12.5 км з масовим стартом у жінок). Бронзова медалістка Лілія Єфремова на чотирьох вогневих рубежах припустилася шести промахів і закінчила змагання 17-ою, відставши від переможниці Анни Карін Олофсон з Швеції на 2 хв. 45.5 сек. Срібло та бронза в німецьких біатлоністок Каті Вільгельм та Уши Дізль.

Німецький біятлоніст Міхаель Грайс став олімпійським чемпіоном в гонах на 15 км з масовим стартом. Срібло – в поляка Томаша Сікори, бронза – в норвежця Оле-Ейнара Бьорндалена. Українці в цих перегонах не виступали.

26 лютого

У неділю на Олімпіяді відбулися чоловічі лещетарські перегони з загальним стартом на 50 км. У змаганнях стартували три українці: Олександер Пуцко зійшов з перегонів, Михайло Гуменяк завершив гони на 56-му місці, Володимир Ольшанський був 62-ий. Олімпійським чемпіоном став італійський спортсмен Джорджіо ді Чента, срібло в росіянина Євгенія Дементьєва, бронзову медалю виграв Михайло Ботвінов, що виступає за Австрію.

Збірна Швеції стала переможцем олімпійського турніру з гокею. У фінальній грі шведи з рахунком 3:2 перемогли команду Фінляндії. Бронзу виграла команда Чехії, яка перемогла у грі за третє місце Росію (3:0).

* * *

На центральному стадіоні „Stade Olympique" у Туріні відбулася церемонія закриття XX зимових Олімпійських ігор. Сценарій феєричного видовища розробив Даніель Фінци Паской. На олімпійському видовищі він використав образ білого кловна з фільму знаменитого італійського режисера Федеріко Феліні „Кловн".

Основною темою свята стали карнавальні мотиви, з використанням елементів театрального ґротеску й фарсу.

У перерві театралізованого представлення відбулася церемонія нагородження лещетарів, які раніше, в неділю, розіграли передостанній комплект нагород в 50-кілометровому марафоні. Переможець Джорджджіо ді Чента медалю прийняв з рук своєї сестри – члена МОК від Італії Мануелі ді Ченти. Потім на арені з'явилися спортсмени, перед появою яких врочисто піднято грецький прапор.

Після паради спортсменів карнавальне видовище продовжилося. На стадіоні з'явилися раритетні італійські автомобілі, на яких жителі Апенін їздили багато років тому. Малий „фіат" був відомий в Україні як „запорожець". На сцені був відтворений стародавній італійський театр, на арені якого виступили майстри кульбітів і стрибків. На висоті в 10-15 метрів від землі в буквальному значенні літали люди, яких утримували у вільному польоті потужні потоки повітря.

Неофіційний командний залік Олімпіяди-2006

	золоті	*срібні*	*бронзові*	*загалом*
1. Німеччина	11	12	6	29
2. США	9	9	7	25
3. Австрія	9	7	7	23
4. Росія	8	6	8	22
5. Канада	7	10	7	24
6. Швеція	7	2	5	14
7. Корея	6	3	2	11
8. Швайцарія	5	4	5	14
9. Італія	5	0	6	11
10. Голяндія	3	2	4	9
10. Франція	3	2	4	9
12. Естонія	3	0	0	3
13. Норвегія	2	8	9	19
14. Китай	2	4	5	11
15. Чехія	1	2	1	4
16. Хорватія	1	2	0	3
17. Австралія	1	0	1	2
18. Японія	1	0	0	1
19. Фінляндія	0	6	3	9
20. Польща	0	1	1	2
21. Білорусь	0	1	0	1
21. Словаччина	0	1	0	1
21. Великобританія	0	1	0	1
21. Болгарія	0	1	0	1
25. Україна	0	0	2	2
26. Латвія	0	0	1	1

Потім виступив голова оргкомітету Олімпіяди Валентіно Кастелані й голова Міжнародного Олімпійського комітету Жак Роґе, які подякували учасникам ігор за подароване свято. Президент МОК також нагородив голову Оргкомітету олімпійським орденом, високо оцінивши рівень проведення Олімпіяди, зусилля організаторів і всього італійського народу.

Жак Роґе оголосив Ігри-2006 закритими й закликав усіх звернути свої погляди до Олімпіяду-2010, що відбудеться у Ванкувері, Канада. Після цього пролунав гимн Канади, відбулася церемонія передання прапора від посадника Туріна Серджо Кьямпаріно посадникові Ванкувера Сему Салівамові й презентація майбутньої столиці Ігор.

Олімпійський прапор було врочисто спущено й передано італійським спортсменам. Олімпійський вогонь символічні загасили 400 дівчат, одягнених нареченими. Почався зворотній відлік часу до наступної Олімпіяди у Ванкувері, до якої залишається 1447 днів. Під кінець на сцені з'явилися зірки сучасної й клясичної музики – Рікі Мартін та італійський оперний вокаліст Андреа Бочелі.

У підготуванні церемонії закриття Ігор-2006 взяли участь 6 тисяч добровольців. На сцені площею 4 тисяч кв. метрів були показані близько 6 тисяч унікальних костюмів. Загальний бюджет склав 11 мільйонів евро. Квитки для глядачів коштували від 200 до 600 евро. Порядок під час церемонії охороняли 1300 військовослужбовців і поліцейських. Чотири вертолети карабінерів несли патрульну службу безпосередньо над чашею стадіону.

Чистий прибуток від Олімпійських ігор в Турині становить 267 млн. евро. Витрати на проведення Ігор склали 707 млн., з яких на забезпечення необхідної інфраструктури пішло 163 млн., а на технічні пристосування – 257 млн. 470 млн. дав продаж прав на телетрансляцію, 420 млн. надали спонзори, 15 млн. вторгували від продажу ліцензій, а ще 69.4 млн. заробили на продажі квитків, яких продали 900 тис. Турин і область П'ємонт за час Олімпіяди відвідало близько 1 млн. туристів. У самому Турині громадський транспорт перевіз у гори, де відбувалося багато змагань, близько 3 млн. осіб.

Президент Національного олімпійського комітету України Сергій Бубка назвав виступ українців на Олімпійських іграх успішним: „Наша команда виступила цілком гідно. Безперечним успіхом є завоювання двох бронзових олімпійських нагород. Ми пишаємося здобутками Лілії Єфремової, Олени Грушиної і Руслана Гончарова".

ОЛІМПІЯДА-2006

Результати виступів української команди в Турині

Ігри в Турині вже стали історією. У порівнянні з Олімпіядою в Солт-Лейк-Ситі українці додали в медалях і мають дві бронзових. Чотири рази команді вдалося увійти в першу десятку. Зробили це Лілія Лудан (6-те місце, санний спорт), жіноча збірна з лещетарського спорту (8-ме місце), сьомий результат в естафеті біятлону чоловічої збірної, Валентина Шевченко була сьомою в лещетарських перегонах на 30 км. Проте у стрибках з трампліну, лещетарському двоборстві, гірських лещетах українці розраховували на вищі місця, показуючи під час тренувань непогані результати. Нижче подаємо місця спортовців з України в загальній табелі результати виступів:

11 лютого
Двоборство (чоловіки):
45. Сергій Дячок
48. Володимир Трачук
Біятлон (чоловіки, перегони на 20 км):
18. Руслан Лисенко
39. Андрій Дериземля
49. Олександер Біланенко
54. Олексій Коробейніков
Стрибки з трампліну (особисті змагання):
47. Володимир Бощук
Фігурне ковзання (спортивні пари)
Коротка програма:
12. Тетяна Волосожар – Станіслав Волосожар
17. Юлія Бєлоглазова – Андрій Бех
12 лютого
Лещетарські перегони (2 х 7.5 км). Жінки. Фінал:
14. Валентина Шевченко
26. Віта Якимчук
40. Катерина Григоренко
45. Тетяна Завалій
Гірськолещетарський спорт. Швидкісний спуск. Фінал. Чоловіки:
47. Микола Скрябін
Лещетарські перегони. Дуатлон (15км +15км). Чоловіки:
47. Михайло Гуменяк
50. Роман Лейбюк
53. Олександер Пуцко
58. Олександер Батюк
13 лютого
Індивідуальні перегони на 15 км. Жінки:
21. Оксана Хвостенко
30. Олена Петрова
37. Лілія Єфремова
47. Валентина Семеренко
Санний спорт. Жінки. Після двох заїздів:
7. Лілія Лудан
Наталя Якушенко – припинила виступ
Фігурне ковзання. Спортивні пари. Довільна програма:
12. Тетяна Волосожар – Станіслав Волосожар
19. Юлія Бєлоглазова – Андрій Бех
14 лютого
Лещетарські перегони. Чоловіки. Командний спринт. Перший півфінал:
9. Україна
Гірськолещетарський спорт. Чоловіки. Комбінація (швидкісний спуск):
56. Микола Скрябін
Біятлон. Чоловіки. 10 км спринт.
29. Андрій Дериземля
36. Олександер Біланенко
46. Рулсан Лисенко
74. Вячеслав Деркач
Санний спорт. Жінки:
6. Лілія Лудан
Гірськолещетарський спорт. Комбінація. Слалом. Чоловіки.
Микола Скрябін не фінішував
Фігурне ковзання. Коротка програма. Чоловіки:
16. Антон Ковалевський
15 лютого
Санний спорт. Двійки. Чоловіки. Фінал:
14. Андрій Кісь – Юрій Гайдук
21. Олег Жеребецький – Роман Язвінський – дискваліфікація.
16 лютого
Лещетарські перегони (жінки) на 10 км, клясичним стилем:
21. Валентина Шевченко
27. Тетяна Завалій
44. Катерина Григоренко
Біятлон. Спринт на 7.5 км. Жінки:
3. Лілія Єфремова
44. Олена Петрова
49. Оксана Хвостенко
50. Ніна Леміш
Фігурне ковзання. Чоловіки. Довільна програма:
20. Антон Ковалевський
17 лютого
Лещетарські перегони на 15 км. Чоловіки:
18. Роман Лейбюк
57. Володимир Ольшанський
61. Віталій Марців
64. Олександер Батюк
18 лютого
Лещетарські перегони. Жінки. Естафета 4 х 5 км:
8. Україна
Біятлон. Жінки. Гони-переслідування на 10 км:
8. Лілія Єфремова
41. Ніна Леміш
Гірськолещетарський спорт. Супергігант. Чоловіки:
53. Микола Скрябін
Біятлон. Гони-переслідування на 12,5 км. Чоловіки:
33. Андрій Дериземля
43. Руслан Лисенко
19 лютого
Лещетарські перегони. Чоловіки. Естафета 4 х 10 км:
14. Україна
Фігурне ковзання. Танцювальні пари. Оригінальний танець:
3. Олена Грушина – Руслан Гончаров
24. Юлія Головіна – Олег Войко
20 лютого
Гірськолещетарський спорт. Слалом-гігант. Чоловіки. Перша спроба:
31. Микола Скрябін.
Гірськолещетарський спорт. Слалом-гігант. Чоловіки. Друга спроба:
.26. Микола Скрябін
Фрістайл. Акробатика. Чоловіки. Кваліфікація:
9. Енвер Аблаєв
13. Станіслав Кравчук
26. Ігор Шутко
27. Олександер Абраменко
Фігурне ковзання. Танцювальні пари. Довільний танець:
3. Олена Грушина – Руслан Гончаров
23. Юлія Головіна – Олег Войко
21 лютого
Лещетарське двоборство. Спринт. Стрибки з трампліна:
47. Сергій Дячук
48. Володимир Ткачук
Біятлон. Естафета 4 х 7.5 км. Чоловіки:
7. Україна
Лещетарське двоборство. Спринт, 7.5 км. Чоловіки:
45. Сергій Дячук
48. Володимир Трачук
Фрістайл. Акробатика. Жінки.
13. Ольга Волкова
18. Тетяна Козаченко
20. Надія Діденко
Фігурне ковзання. Коротка програма. Жінки:
13. Олена Ляшенко
24. Галина Єфременко
22 лютого
Лещетарські перегони. Спринт. Жінки. Кваліфікація:
36. Віта Якимчук
43. Марина Малець-Лісогор
Лещетарські перегони. Спринт. Чоловіки. Кваліфікація:
40. Іван Білосюк
42. Віталій Марців
62. Михайло Гуменяк
66. Олександер Пуцко
Гірськолещетарський спорт. Слалом. Жінки. Результати двох спроб:
56. Юлія Сіпаренко
23 лютого
Біятлон. Естафета 4 х 6 км. Жінки.
11. Україна
Фрістайл. Акробатика. Чоловіки:
12. Енвер Аблаєв
Фігурне ковзання. Жінки:
17. Олена Ляшенко
20. Галина Єфременко
24 лютого
Гірськолещетарський спорт. Жінки.
46. Юлія Сіпаренко
Лещетарські перегони. 30 км. Жінки:
7. Валентина Шевченко
22. Віта Якимчук
42. Катерина Григоренко
Гірськолещетарський спорт. Гігантський слалом. Жінки. Друга спроба:
35. Юлія Сіпаренко
25 лютого
Біятлон. Гони на 12.5 км з масовим стартом. Жінки:
17. Лілія Єфремова
Гірські лещета. Слалом. Чоловіки:
36. Микола Скрябін
Лещетарські перегони на 50 км з масовим стартом. Чоловіки:
56. Михайло Гуменяк
62. Володимир Ольшанський
Олександер Пуцко не дійшов до кінця змагань.

У дні Олімпіяди-2006

Президент України Віктор Ющенко 23 лютого зустрів свій 52-ий день народження на гірських лижах в туристичному комплексі „Буковець" Івано-Франківської обл.
Фото УНІАН

Футбол: „Шахтар" вибув...

23 лютого відбулося 16 повторних змагань за чашу УЕФА , які визначили учасників наступного кола. В Донецьку „Шахтар" після поразки (3:2) у Франції від „Ліля" мав можливість вийти в 1/8 фіналу, але припинив свій виступ на стадії 1/16 фіналу, програвши за сумою двох змагань. На футбольному полі, що після 20 хвилин гри нагадувало болото, перевагу мав саме французький „Ліль". Подібно до того, що „Шахтареві" ще потрібно рости і навіть до такого середняка, яким є „Ліль". У повторній грі в Донецьку „Шахтареві" потрібно було забити лише один ґоль. Це завдання не було виконане. Не вдалося забити такий бажаний ґоль і у 5 доданих арбітром хвилин. „Шахтар" – „Ліль" – 0:0

Визначилися 16 команд, які продовжать боротьбу в 1/8 фіналу Чаші УЕФА – по три з Італії та Франції, по дві – з Німеччини, Румунії та Еспанії і по одній команді з Росії, Швайцарії, Болгарії, Англії.

Освітня Фундація ім. Петра Яцика.
Щира подяка захисникам української мови!

Дякуємо Вам, дорогі друзі та жертводавці, за Ваше зацікавлення Конкурсом Української Мови ім. Петра Яцика та за Вашу підтримку. За те, що становище української мови в Україні є для Вас не приводом для обговорення, а ділом честі та реальних дій.

На жаль, про критичну мовну ситуацію в Україні все частіше можна прочитати в пресі. Питання введення російської мови як другої державної обговорюється досить активно і має багато своїх прихильників. Не один із нас, відвідуючи Україну, повертається з важким серцем – значна частина молоді на вулицях українських міст розмовляє російською.

Як важко нагнути старе дерево, так само важко змінити уже дорослих зформованих людей. Саме тому 7 років тому назад Освітня Фундація ім. Петра Яцика вибрала єдино правильний шлях – іти до школярів та студентів та впливати на їхні молоді уми. Бо саме вони будуть завтра керувати Україною, виходячи із свого власного досвіду і переконання.

Ідея Мовного Конкурсу це заохотити до вивчення української мови і підняти її престиж в Україні. Переможці отримають грошові нагороди і визнання. Партнерами Освітньої Фундації є Міністерство Освіти і Науки України та Ліга Українських Меценатів.

Хочу наголосити, дорогі друзі, що з кожним роком і кожним черговим конкурсом росте кількість дітей, які приймають у ньому участь.
Так кількість учасників виросла від 200,000 школярів і студентів у 1999 році до понад 5,000,000 – у цьогорічному Шостому конкурсі. Цифра переконуюча як для фінансиста, так і для вчителя. (Бо перший знає які це затрати, а другий – яка це велика праця з дітьми).

Сьогодні ми з Вами маємо щастя бачити, що зерно посаджене світлої пам'яті Петром Яциком, росте і приносить свої плоди, завдяки нашим з Вами зусиллям, зігріте Вашими серцями і добрими помислами.

Переможці і гуру із Михайлом Слабошпицьким, виконавчим директором Ліги Українських Меценатів.

Знайте, дорогі наші друзі, що кожен з Вас в Україні має прибраних дітей, які пишаються, що говорять українською мовою завдяки Вашій підтримці.

Якщо Ви зацікавлені отримати більше інформацій про Конкурс Української Мови ім. Петра Яцика, прошу звертатися за адресою: 5080 Timberlea Blvd., ▪ Suite 202, Mississauga ON L4W 4M2.
Tel.: (905) 238-0467 ▪ Fax: (905) 625-8445 ▪ e-mail: pjef@bellnet.ca

Оксана Коваленко,
виконавчий директор

Сердечна подяка усім нашим жертводавцям, які протягом 2005 року своїми щедрими пожертвами допомагали провадити Конкурс Української Мови в Україні.

Sponsors

$100,000.00 – $150,000.00
Mr. Stanley Peterson

Переможниця Анастасія Райдан

$1,000.00 – $5,000.00
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko, Mr. Andy Poryckyj, Mr. John Mazurenko, Mr. William & Mrs. Ruth Wasko, Mr. Paul Brent M Howbolt, Ukrainian Fraternal Association of America.

$500.00 – $999.00
Ukrainian Pensioner's Club, Mr. Michael & Mrs. Maria Hohol, Rev. Ivan Shevciw, Mr. Leonid Lishchyna, Mr. Wasyl Mojsiak, Ukrainian Canadian Social Services – Hamilton Branch, Mrs. Tatyana Mackiw.

$100.00 – $499.00
Mrs. Nadia Nimylovich, Mr. Lew & Mrs. Mary Babij, Mr. Tom & Mrs. Olga Mychalkiw, Dr. Vadym & Mrs. Volodymyra Prokopetz, Mr. Chester & Mrs. Luba Kuc, Mrs. Uliana Pasichnyk & Mr. Maxim Tarnawsky, Mrs. Olena Papiz, Mr. Victor & Mrs. Halyna Martynenko, Mrs. Maria M. Tarnawskyj, Mr. Andrij Fedko, Mr. Alexander Chartchenko, Mr. Andrey Cybulsky & Mrs. Daria Trojan, Mr. Andrij & Mrs. Irena Komorowsky, St. Volodymyr's Library & Archives, Mr. Danylo Jacenko, Mrs. Nadia Jefimow, Mr. Mykola Chobych, St. John The Baptist Ukrainian Orthodox Church, Mr. Nick & Mrs. Mary Rojik, Mrs. Tamara Jarovenko, Mrs. Lydia C. Palij, Mr. Andrew & Mrs. Rita Pitula, Mrs. Maria Maruszczak, Mr. Jaroslaw Kluchnyk, Mrs. Christine Yarovenko-Ripley, Mr. Jorge & Mrs. Olga Tatarko, Mr. Elias Jaremchuk, Mrs. Kateryna Lys, Mr. Fedir & Mrs. Maria Hajovy, Mr. Michael & Mrs. Maria Teslevic, Mr. Ted & Mrs. Irene Tkachenko, Mr. Gregoire Oschypko, Mrs. Stefania Hurko, Mr. Michael Myro, Mr. Horlach, Mr. Jaroslaw & Mrs. Vincentia Lehkyj, Mr. Bohdan Lehkej, Mrs. Stephanie Wychowanec, Ukrainian National Women's League, Branch #81, Mr. Michael & Mrs. Luba Mulyk, Mr. Jaroslaw & Mrs. Julia Dmyterko, Mr. Iwan Franiw, Ukrainian Senior Citizens Zustrich Club, Mr. Andrew & Mrs. Rose Dutko.

Євген Залуцький, член Ради Директорів Фундації нагороджує одну із переможців Конкурсу у Криму, листопад 2005 р.

$99.00
Mr. Michael Poticznyj, Mr. Eugene Steckiw, Mr. Myroslav Hladyshevsky, Mr. Walter & Mrs. Claire Hilbchuk, Mrs. Nadia Wynnycky, Dr. Jacob Krekhovetsky, Mrs. Alexandra Taranavskyj, Mr. Joseph Macuk.

Подяка нашим партнерам, які надали Освітній Фундації Петра Яцика інформаційну та технічну підтримку, щоб ознайомити нашу громадськість з перебігом Конкурсу:
Ukrainian Canadian Social Service, Ukrainian Canadian Professional & Business Association, Care Center, Residence of St. Demetrius Church, Ukrainian Canadian Art Foundation, Radio Prometheus, Radio Pisnia Ukrainy, New Pathway Ukrainian newspaper, Ukrainian News newspaper, Ukrainian Echo newspaper, Svoboda newspaper, Meest newspaper, Svitohliad – CFMT International, Kontakt Entertainment & Communications Corp., Frischkorn Audiovisual Rentals Inc.

Нагородження у військовому ліцеї.

Діти української гімназії ім. Алли, які брали участь у конкурсі.

Перші переможці 6 конкурсу в Криму, листопад 2005 р.

УКРАЇНА І СВІТ

Молодь в оточенні Президента України

Багатьом нашим читачам, котрі з гордістю спостерігають за успіхами Українського Католицького університету у Львові, буде цікаво прочитати нижче вміщене інтерв'ю з випускницею УКУ Ольгою Босак, яка тепер є головним консультантом акції „Президентські слухання“ і головним консультантом Департаменту взаємодії з громадянським суспільством Секретаріяту Президента України.

Оля Босак

– Що є головною метою „Президентських слухань“?

– Ціллю тут є залучити інтелектуальний та духовний потенціял нації до процесу визначення стратегії Президента і його команди. Це цілком новий проєкт для Секретаріяту Президента Віктора Ющенка. Попередній Президент Леонід Кучма цікавився думкою окремих „експертів”, які, користуючись цим, задовольняли власні політичні та підприємницькі інтереси. Мета „Президентських слухань“ – відкрити шлюзи для ріки народної мудрости, щоб вона систематично прополоскувала „авгієві конюшні” президентського апарату. Річ у тому, що які б гарні люди не працювали в команді, і якою б гарною людиною не був сам Президент, завжди є небезпека втратити чутливість до реальних проблем сучасної України і світу.

На ці слухання ми запрошуємо експертів з гуманітарної, економічної та соціяльної політики, взаємодії влади з громадськістю. Фактично кожен з запрошених є авторитетом не тільки у своїй галузі, але також у суспільстві в цілому. Через слухання тіснішає і поглиблюється зв'язок між народом і владою, який раніше пожвавлювався тільки у зв'язку з черговими виборами.

- Які Ваші обов'язки щодо програм „Президентських слухань“?

– Загальна координація всіх зусиль у здійсненні проєкту. Я мала відношення до цих слухань від моменту виникнення самої ідеї й аж дотепер, коли справа здобула підтримку з боку Президента Ющенка і з боку представників різних суспільних груп. Свого часу я займалася опрацюванням головних тем слухань, пропонувала осіб, які виступали б на слуханнях, а також радила їм найважливіші питання для обговорення. Іншими словами, я складала програму слухань.

– Як же сталося, що така молода особа відразу стала відповідальною за маштабний суспільний проєкт?

– Не знаю. Мабуть, тому, що мені легко працювати з людьми. Мені здається, що я їх розумію з півслова. Легко контактую з людьми різних політичних уподобань.

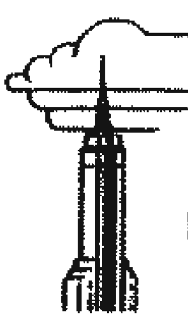
– Як Ви оцінюєте слухання, котрі вже відбулися?

– Їх можна вважати успішними, бо надходять пропозиції щодо проведення слухань з усе нових і нових тем. Нещодавно до нас звернувся депутат Верховної Ради Володимир Стретович з пропозицією скликати президентські слухання на тему „Обговорення проєкту щорічного послання Президента до Верховної Ради”. Пропозицій чимало. Щойно відбулися перші слухання, на яких були обговорені виклики, породжені Помаранчевою революцією. Найважливішим є те, що представники різних політичних уподобань довірили нам свої інспірації. Відтак, співпраця тільки починається.

– Чи богословська освіта допомагає Вам працювати в Секретаріяті Президента?

– Український Католицький університет зробив мене чутливою до найглибших потреб людини, дав зрозуміння єрархії цінностей, це допомагає мені по-філософськи осмислювати питання, які постають переді мною. До речі, тему слухань „Виклики, породжені свободою“ запропонувала я. Якраз тут і зіграла ролю моя філософсько-богословська освіта.

З Олею Босак розмовляв **Петро Дідула,**
Львів

У Києві викрита ще одна будівельна „піраміда“

Обмануті компанією „Еліта-центр” люди намагаються прорватися в будівлю Київської ради, вимагаючи захисту, в Києві 23 лютого.
Фото УНІАН

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Працівники Державної служби боротьби з економічними злочинами Міністерства внутрішніх справ (МВС) України викрили 23 лютого в Києві ще одну будівельну „піраміду“. Посадові особи двох будівельних товариств під час продажу квартир приховали від покупців інформацію про те, що будівельники не мали дозволу на будівництво і замість квартир продавали облігації зазначених товариств. Зазначені посадові особи своїми діями могли незаконно заволодіти грошовими коштами громадян у сумі понад 50 млн. гривень. Головне слідче управлінням МВС України порушило кримінальну справу за замах на привласнення майна.

На початку лютого в Києві (*див. „Свободу“ ч. 8*) міліція викрила будівельну аферу групи компаній „Еліта-центр”, в результаті якої постраждали понад 1.5 тис. осіб. Сума завданої шкоди перевищує 400 млн. грн. Обвал будівельної „піраміди“ одразу отримав потужний інформаційний резонанс. Партії і бльоки, які на наступних виборах націлилися на Київську раду, навипередки кинулися на захист ошуканих. Найактивнішими були представники бльоків Юлії Тимошенко, ПРП-Пора, „Наша Україна“ і партії „Європейська столиця“. Вершиною подій стало пікетування міської ради ошуканими клієнтами „Еліти-центру“. Здавалося, скандал от-от вихлюпнеться на загальнодержавні терени. Але сталося інакше. Наче за помахом чарівної палички, усе пішло на спад. Таке враження, що після вибуху пристрастей розпочалася фаза згасання.

Ошукані клієнти „Еліти-центру“ сприйняли це як позитивний сиґнал від столичної влади. Досвідчений гравець Олександер Омельченко вийшов на сцену лише тоді, коли авдиторія була достатньо „розігріта“. Щиро співчуваючи жертвам шахраїв, він по-батьківськи насварився на них за те, що вони проіґнорували послуги надійного „Київміськбуду“, який уже не перший рік будує житло для киян за схемою попередніх інвестицій. Його натяк на те, що київська влада може протягом двох років побудувати квартири для постраждалих, взагалі сприймається як певна пересторога для тих, хто волів би ескаляції конфлікту з самим посадником. Ці слова мають ввести у свідомість киян думку про те, що у найближчі роки посадником Києва буде саме О. Омельченко.

Найзапекліші його опоненти з таборів БЮТ і „ПРП-Пора“ з готовністю прийняли нові правила гри й припинили гострі інформаційні атаки на столичну владу. Вочевидь, дальше роздмухування скандалу з „Елітоюцентром“ могло б завдати значних збитків людям, котрі займаються будівництвом житла, а водночас – і політикою. До них відносять одного з найбагатших в Україні, Василя Хмельницького, який іде на парляментські вибори у списку БЮТ, Лева Парцхаладзе з партії „Європейська столиця“, народного депутата Нвєра Мхітаряна з бльоку Володимира Литвина, президента „Київміськбуду“ Володимира Поляченка, заявленого в списках „Нашої України“. Тож не варто дивуватися тому, що скандал з „Елітою-центром“, ледь спалахнувши, почав згасати.

За матеріялами ЗМІ

Президент одного з підрозділів компанії „Еліта-центр” Вячеслав Опанасюк заявив, що його фірма не залучає інвестиції населення в будівництво житла, хоча насправді ця фірма продає квартири в першому з трьох 18-поверхових будинків, котрий будується вже впродовж трьох років без дозволу на будівництво.
Фото УНІАН

ВИБОРИ-2006

Утворено виборчі комісії

Постановою Центральної Виборчої Комісії України від 18 лютого 2006 року утворено дільничні виборчі комісії закордонних виборчих дільниць у США з виборів народних депутатів України 26 березня 2006 року.

Закордонна виборча дільниця ч. 92

Приміщення для голосування: Посольство України у США (3350 M Street, NW, Washington, DC 20007). Межі виборчої дільниці: Округ Коламбія, штати Алабама, Аляска, Арканзас, Вірджинія, Делавар, Джорджія, Західня Вірджинія, Кентакі, Луїзіяна, Меріленд, Місісіпі, Місурі, Огайо, Оклагома, Південна Кароліна, Північна Кароліна, Тенесі, Тексас, Фльорида.

Дільнична виборча комісія працює щодня, з понеділка по суботу, з 10-ої ранку до 7-ої вечора години за місцевим часом. Телефони дільничної виборчої комісії: (202) 349-2920, (202) 349-3369; факс: (202) 333-7510; електронна адреса: election@ukremb.com.

Закордонна виборча дільниця ч. 93

Приміщення для голосування: Генеральне консульство України в Ню-Йорку (240 East 49 Street, New York, NY 10017). Тел.: (212) 371-58-95, факс: (212) 371-55-47. Режим праці: понеділок – п'ятниця – з 9-ої ранку до 1-ої по полудні та з 2-ої по полудні до 5-ої вечора; субота – з 10-ої до 3-ої год.

Закордонна виборча дільниця ч. 94

Приміщення для голосування: Генеральне консульство України в Сан-Франциско (530/402 Bush St., San Francisko CA 94108). Межі виборчої дільниці: штати Айдаго, Арізона, Вайомінг, Вашінгтон, Гаваї, Каліфорнія, Кольорадо, Монтана, Невада, Ню-Мексико, Орегон, Юта.

Закордонна виборча дільниця № 95

Приміщення для голосування: Генеральне консульство України в Чикаго (10 East Huron Street, Chicago, IL 60611). Межі виборчої дільниці: штати Айова, Висконсин, Ілиной, Індіяна, Кензас, Мінесота, Мишиген, Небраска, Південна Дакота, Північна Дакота. Голова дільничної виборчої комісії – Леся Лесик.

Члени дільничної виборчої комісії прийматимуть заяви і копії пашпорта: в приміщенні Генерального консульства України в Чикаго – понеділок-четвер (9-5 год.), п'ятниця (9-4:30 год.). Тел.: (312) 642-4388, дод. 33; в приміщенні кредитівки „Самопоміч" в Чикаго у вівторок і п'ятницю (від 5-ої до 8-ої год); в приміщенні кредитівки „Самопоміч" на Cumberland і в Bloomingdale в часі її праці в суботу і неділю; в приміщенні УККА (2247 W. Chicago Ave.) в суботу (від 3-ої до 8-ої год.), в неділю (від 10-ої до 1-ої год).

Закордонна виборча дільниця ч. 96

Приміщення для голосування: адміністративний будинок Української баптистської церкви (25628, 101 Ave., Kent, WA 98030). Межі виборчої дільниці: місто Кент.

Відповіді на запитання та консультації щодо участи у голосуванні на виборах народних депутатів до Верховної Ради України громадяни України можуть отримати за телефоном (415) 398-4974 (дод. 19) щодня з 9-ої до 6-ої години за місцевим часом, або електронною поштою: elections@ukrainesf.com.

З інформацією про принципи й засади виборчого процесу в Україні та здійсненням виборчих прав громадян України можна ознайомитись на веб-сторінці Центральної виборчої комісії України: http://www.cvk.gov.ua, а також на веб-сторінці Посольства України в США за адресою: www.ukraineinfo.us/ukrainian/consular/election/election.html і на веб-сторінці Генерального консульства України в Сан-Франциско: http://www.ukrainesf.com.

Запрошуємо усіх громадян України скористатись своїм правом та взяти участь у виборах народних депутатів України до Верховної Ради України 26 березня 2006 року. Голосування проводиться 26 березня 2006 року з сьомої години ранку до десятої години вечора за місцевим часом, без перерви, у приміщеннях вищезазначених закордонних виборчих дільниць.

Посольство України в США

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

„Піккардійська терція": програма „Антологія. Том ІІ"

Львівська вокальна формація „Піккардійська терція", безсумнівно, претендує на провідне місце серед українських груп, котрі працюють в стилі a capella. За роки творчої діяльности шестеро хлопців виросли „з коротких штанців" художньої самодіяльности й перетворилися у самодостатню творчу одиницю.

А починалося все 1992 року без особливих претензій – кілька ентузіястів з числа студентів місцевого музичного училища вирішили створити мішаний хор, але постійне невідвідування репетицій особами слабкої статі зумовило трансформацію колективу у чоловічий квартет. Невдовзі „піккардійців" стало шестеро – Андрій Капраль, Славко Нудик, Богдан Богач, Роман Турянин, Андрій Шавала, Володимир Якимець. З тих давніх, як на тривалість музичного проєкту, часів ними опікується менеджер – Роман Климовський. Прихильність музичних критиків та любов публіки здобуті за ті роки багатьох переконують, що „орання нивки" українського видовищного підприємництва чогось таки вартує…

За „кількісно-якісними" показниками закордонних концертів вони впевнено утримують пальму першости серед українських колективів. Уже в перші дні цього року „Піккардійська терція" їздила у десятиденну туру містами сусідньої Польщі.

Попереду – творча мандрівка в США та Канаду. Колектив свого часу відвідував з концертами північ Російської Федерації, Францію, Італію та Німеччину. У Мюнхені відбувається традиційний Міжнародний фестиваль акапельної музики „Vokal Total", і „Піккардійська терція" сім років тому стала першим колективом зі східньоевропейських теренів, яку запросили там виступати. Програма настільки сподобалася глядачам без супроводу музичних інструментів, що вони ще двічі запрошували „піккардійців" на сцену.

Зараз у репертуарі вокальної формації – майже триста композицій (на жаль, не усі вони записані на авдіоносіях). Серед них – клясичні твори („Неаполітанська пісня" та „Легенда" Петра Чайковського, „Коли розлучаються двоє" на слова Генріха Гайне, „Аве Марія", обробки народних пісень („А у полі річка", „Туман яром", „Горіла сосна", „Йшли корови", „Ой, Марічко", „Сумна я була"), власні композиції („Берег ріки", „Кантрі", „Пустельник", „Сад ангельських пісень", „Старенький трамвай" і т.д.). А на карті України практично не залишилося великих міст, де з сольними концертами не виступав би львівський акапельний секстет.

Їх добре знають у Донецьку (так повелося з 1992 року, коли молодий квартет завершував своїми піснями фестиваль „Свобода вибору", та з часів „Червоної рути", яка відбулась у тому ж місті наступного року), Тернополі, Дніпропетровську, Одесі, Івано-Франківську та Чернівцях, де на фестивалі „Доля-94" "Піккардійська терція" здобула Гран-прі та три перші нагороди у різних номінаціях.

Та найкраще все-таки сприймають їхню творчість у Києві і, звичайно ж, рідному Львові. Місцеві шанувальники дотепер пам'ятають чи не усі сольні виступи „піккардійці" на найкращих сценах міста. Як правило, це презентації нових програм з одночасним виходом у світ нового компакт-диску. Так було під час представлення дебютного CD „Сад ангельських пісень" у Львівській Опері, і „Я придумаю світ", що відбувалося у Львівському драматичному театрі ім. М.Заньковецької.

Ще були „Антологія" та „Ельдорадо" а також „найсвіжіша" сольна презентація польських, німецьких, американських і, звичайно ж, українських колядок та щедрівок з нового різдвяного альбому „З Неба до Землі".

Програму „Різдвяні концерти" наприкінці минулого року „Піккардійська терція" презентувала у столиці України. Цілком нову програму, яка називається „Антологія. Том ІІ. Фольк", „піккардійці" представлять американському слухачеві, на зустріч з яким чекають з нетерпінням…

Михайло Дашкович

„ТАК! УКРАЇНЦІ ПЕРЕМАГАЮТЬ СМІЮЧИСЬ"

Унікальне видання про події, які відбувалися у 2004 році під час президентської кампанії в Україні. У книжці головним чином відображено боротьбу українського народу за чесні та прозорі вибори та протистояння масовим фальсифікаціям в ядрою результатів голосування. Ілюстрована багатьма фотографіями, книга передає дух Майдану Незалежности у Києві під час мирної Помаранчевої Революції.

Книга вийшла у світ за фінансової підтримки Олексія, Галини, Юрія та Ніни Воскобійників та Фундації ім. Івана Багряного. Керівник проекту – Олег Чорногуз. Координатор – Юрій Задоя.

Щоб придбати книгу, надсилайте замовлення до Фундації ім. Івана Багряного за адресою: The Ivan Bahriany Foundation ATTN: DeEtte K. Riley, AW&Sons, 309 East Beaver Ave., State College, PA, 16801. Ціна книжки – 25.00 дол.

Читачі – про чорнобильську книгу американської українки

НЮ-ЙОРК. – В кінці минулого року в американському видавництві „Joseph Henry Press" вийшла книга Марії Мицьо „Wormwood Forest: A Natural History of Chernobyl", а її презентація відбулася 24 січня в приміщенні Українського музею. Авторка працює в Києві з 1990 року кореспондентом газети „Los Angeles Times" і директором міжнародної програми захисту прав журналістів. Цікавість до теми Чорнобиля неї – особиста. Вона має українське походження і є біологом за освітою.

Організатори презентації, зокрема працівники музею, самі не сподівались на таку велику зацікавленість громади. Це комплімент організаторам, якими були УККА, Бруклінська українська група, Книжковий клюб і Український музей. Частиною зустрічі були відповіді на запитання: що нового ви взнали про Чернобиль із книги та зустрічі, як сподобалась презентація, що стало несподіванкою з почутих інформацій?

Катерина Мицьо – мати авторки, працівник кредитівки „Самопоміч" в Лонґ-Айленді: *„Я збагнула, після читання книжки, що нам всім і наступним поколінням нікуди не дітись від Чорнобилю, від атомової енерґії, як складової нинішнього проґресу. Нам треба знати все про нього. Книга дає уявлення, що діється там тепер. А найбільшою несподіванкою для мене є те, що природа зуміла так себе відновити".*

Щодо самої презентації, то їй не сподобалось, що вона велась виключно англійською мовою. І щоб „насолити" “ непокірній" дитині, сама запитала українською, і авторка книги змушена була з поваги до матері відповісти рідною материнською. А ще пані Катерина попросила вірно писати українською мовою їхнє прізвище – Мицьо.

Богдан Курчак, головний фінансовий референт кредитівки „Самопоміч": *„Найбільше сподобались прозірки, бо знімка вартує в тисячу разів більше".*

Христину (Кікі) Зінич презентація заохотила купити і прочитити цю книжку. Вона зі своїми однодумцями Книжкового клюбу (виявляється, що є такий на чолі з Христиною Лев) брала участь в організації презентації. На неї найбільше враження справило те, що на місці такого лиха є тепер життя, що терен відновлюється.

Рута Лев, вчителька дошкільнят, також була представником організаторів імпрези, оскільки входить в склад Бруклінської української групи молодих професіоналістів, що ставить за мету допомагати новоприбулим людям творчих професій адаптуватись, самовиразитись і т.д. Зацікавленість Рути була підігріта особистим знайомством з авторкою у Києві 8-10 років тому. Те, що почула тут, стало для неї несподіванкою.

Дмитро Трояновський, вчитель: *„Моє найперше враження – це те, що ставлення до Чорнобильської трагедії більш лагідне, ніж ми звикли вважати. Зі слів автора виходить, що радіяція навіть сприяла розквіту фауни і флори – все стало рости буйніше. Турбує, яким буде життя самоселів, тих 300 селян, що повернулись в свої покинуті хати. Чи буде їх життя коротшим?".*

Роксолана Лозинська, член екзекутиви УККА, на запитання, чи задоволені організатори результатом своїх зусиль, отримала ствердну відповідь. Прийшло багато англомовних слухачів, для яких, мабуть, було несподіванкою, що видана така книга. Продані всі до останнього примірника заготовлених півсотні книг. *„Мене найбільше вразило те,* – продовжує Р. Лозинська, – *що, незважаючи на нищівну трагедію Чорнобильського ядерного вибуху, природа згодом намагається себе відновити. Тоді й людям варто брати приклад з неї. Незважаючи на глибокі рани нашого народу, варто гоїти рани, як це робить природа. Якщо вона така розумна, то і нарід наш мусить бути розумним. І віриться, що так і буде".*

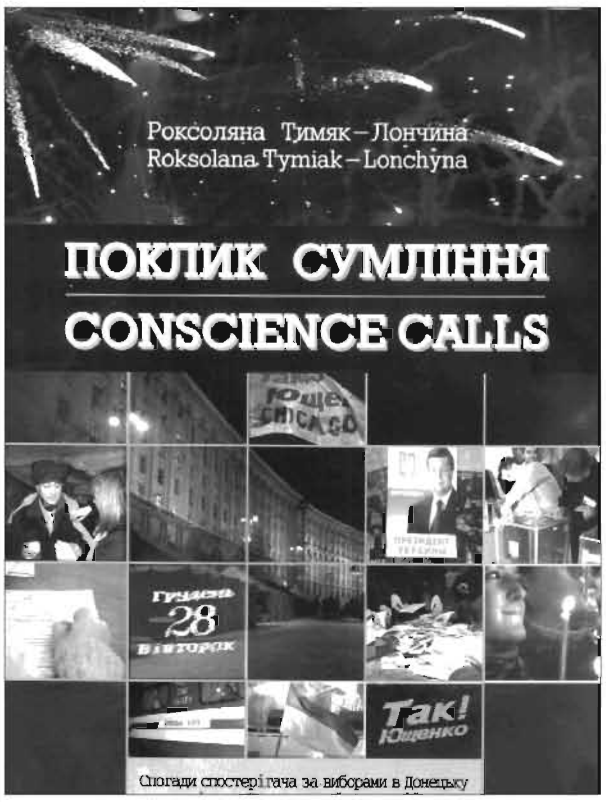
Марія Мицьо на презентації своєї книги в Ню-Йорку

Україномовний читач отримає книгу в перекладі на українську мову до 20-річчя трагедії, зусиллями одного з львівських видавництв, при сприянні Посольства США в Україні.

Лідія Коваленко

***Пояснення:** Редакція в інтерв'ю з авторкою, вміщеному у „Свободі" 13 січня, подала її прізвище як „Місьо" хоч правильною формою є – Мицьо. Неточність сталася через те, що в Україні, де тепер живе М. Мицьо, цьому прізвищу, перекладаючи його з англійського написання „Mycio", надали іншу, хибну форму.*

Де можна придбати „Поклик сумління“?

В ч. 7 „Свобода“ подала повідомлення зі Львова „Презентація книжки, виданої на користь сиріт“ без прізвища автора, якого не було в тексті, надісланому до редакції електронною поштою. Пізніше з'ясувалося, що у супровідному листі зазначалося прізвище автора замітки – Богдани Матчак.

Повідомляємо, що книжку Роксоляни Тимяк-Лончини „Поклик сумління“ можна придбати за 30 долярів в автора за адресою: Roksolana Tymiak-Lonchyna, 828 S Washington St., Hinsdale Il 60521, зазначивши на чекові „Starving for Color“. Електронна адреса: rtymiak@comcast.net

Помер Евген Іванців...

(Провження зі стор. 1)

делеґатом, Евгена обрали членом Головного Уряду УНСоюзу, відтоді він довгі роки віддавав багато зусиль та енергії розвиткові нашої організації. Він був переобраний до Головного Уряду УНСоюзу в 1982, 1986, 1990 і 1994 роках.

„Понад 25 років Евген був одним з найвпливовіших українців у Вашінґтоні, майже всі ті роки гідно представляючи у столиці Український Народний Союз та інтереси нашої громади“, – підкреслив Тарас Шмаґала-старший, Почесний член Головного Уряду УНС. Він повідомив, що саме в тих роках, на початку 70-их, познайомився з Евгеном, коли той був невтомним організатором студентського руху.

У 1980-их роках Евген продовжував свою активну працю для добра української громади та України: був одним зі співзасновників і першим директором зовнішніх стосунків Вашінґтонської Групи; був актвним членом неформальної мережі українців у Вашінґтоні під назвою „Українсько-Американський кокус“. До 50-ліття Великого голоду в Україні він активно включився в організацію слухань перед сенатським комітетом в Конґресі, котре відбулося 15 листопада 1983 року – на тему „Колективізація і її наслідки для населення України і для радянської сільськогосподарської продуктивности“ і разом з іншими працював над створенням Комісії з питань Великого голоду в Україні 1932-33 років. Він був членом Комітету в обороні української спадщини, де ключовим завданням його праці було звернути увагу в Конґресі і в пресі на хибну діяльність „Office of Special Investigations“ в Департаменті юстиції США. Він був активним членом місцевої Асоціяції українців Вашінґтону і в 1987-88 роках був головою Вашінґтонського відділу Крайового комітету для відзначення Тисячоліття Християнства в Україні.

Відданість Евгена справі України була тісно поєднана з його справжньою любов'ю – політикою. Професійно Евген працював на „капітал-гіл“ протягом 1970-80-их років – служив у штабі сенатського комітету з питань розвідки; як дорадник щодо законопроєктів з питань національної оборони для сенатора Гарісона Шмита і в штабі сенатора Джеймса Баклі. Відданий член Республіканської партії, він працював в кількох виборчих кампаніях конґресменів і для Національного фінансового комітету Республіканської партії.

Синтеза його політичного досвіду та знань і його відданість Україні об'єдналися в липні 1988 року – з відкриттям Вашінґтонського бюра Українського Народного Союзу. Евген був директором цього бюра від початку аж до закриття у вересні 1995 року. Ці роки були сповнені інтенсивною діяльністю – на тлі розпаду Совєтського Союзу, коли Україна, після десятків років політичної невідомости, виявляла себе як необхідний для США альянт в Східній Европі.

Орест Дейчаківський, член штабу Гельсінської Комісії США і довголітній професійний колеґа Евгена, підкреслив, що „ініціятиви Евгена в напрямку України були чисельні, і його присутність в політичній сфері Вашінґтону була вкрай необхідна. Особисто я переконаний, що найбільш важливим часом для Евгена були ті роки, коли він очолював Вашінґтонське бюро Українського Народного Союзу. Його діяльність і його досвід були необхідними для втілення різноманітних проукраїнських проєктів. Саме відразу після проголошення незалежности України він невтомно працював в конґресових і урядових колах, щоб запевнити визнання незалежної Української держави Сполученими Штатами Америки, а пізніше – в заініціюванні і здійсненні проєктів фінансової підтримки для України.

(Закінчення на стор. 25)

ЧИКАҐО. – Травень 2002 рік, новообрані члени Екзекутивного Комітету УНСоюзу, зліва: Евген Іванців, Альберт Качковський, Стефан Качарай, Марта Лиско, Рома Лісович, Христина Козак.

Помер Евген...

(Закінчення зі стор. 24)

Щодо питань України, то десятки років Евген був важливою постаттю у нашій столиці".

Діяльність Евгена як голови Вашінґтонського бюра УНСоюзу була спрямована в декількох напрямках, серед них: отримання для України фінансової допомоги від США; успішне прийняття змін до законів, які сприяли визнанню, що українські греко-католики і українські православні булипереслідуваними релі-гійними меншинами в Совєтському Союзі, і таким чином ці зміни уможливили обмежену іміґрацію від цих груп з України; плідна співпраця з іншими членами Вашінґтонської Коаліції центрально- і східньо-европейських країн в різноманітних ініціятивах, важливих в цьому реґіоні – йшлося про аґресивність Росії, реґіональну оборону і безпеку, міжнародні угоди і організації, економічний розвиток. Евген часто приготовляв інформаційні „брифінґи" для членів Конґресу і також не раз виступав перед різними конґресовими комітетами. На прохання різних урядових установ і аґентств він готував інформації, важливі для України, в таких галузях, як іміґрація, людські права, енерґетика, транспорт тощо. Вашінґтонське бюро УНС активно включалося в організацію візитів десятків діячів нової держави, включно з прем'єр-міністром України Леонідом Кучмою і першим Президентом Леонідом Кравчуком. Евген брав активну участь в Комітеті, котрий знайшов престижне приміщення для Посольства України в США, через Вашінґтонське бюро активно працював з метою продовження програм Радіо „Свобода" і „Голос Америки" для України. Його глибокі знання совєтської і української історії, його широка мережа контактів в столиці, його знання таких складних питань, як оборона, транспорт, енерґетика і водночас його знання бюджетного процесу в Конґресі, його відданість Україні, його американський патріотизм і його гордість за свою спадщину завжди успішно йому служили, коли він працював для нашої громади у Вашінґтоні.

Після закриття Вашінґтонського бюра УНС Евген створив свою власну консультантську фірму „EMI Associates", котра своєю спеціяльністю мала урядові стосунки і розвиток підприємництва в країнах Центральної і Східньої Европи. Він продовжував свою працю з Українським Народним Союзом – служив як член Ради директорів Української Народної Фундації, від 1996-го до 2000 року, і був обраним в 2002 році до Екзекутивного Комітету УНС на посаду другого віце-президента.

Він був активним також і в своїй місцевій громаді, і в 2003 році був обраний президентом „Клюбу оптимістів" в Арлінґтоні, Вірджінія. Він допомагав студентам в школах в Арлінґтоні і в честь його відданости молодим людям Українська Народна Фундація при УНС створила стипендійний Фонд імени Евгена Іванцева. Евген був довголітнім членом 234-го і 15-го Відділів УНСоюзу. Світлої пам'яті Евген залишив у горі, крім своїх батьків, Михайла та Анни, свою сестру Ірену Кочержук.

Панахида за упокій душі Евгена відбудеться о 8-ій год. вечора в похоронному заведенні „Литвин і Литвин" в Юніоні, Н. Дж., 3 березня. Похоронні відправи – 4 березня, о 10-ій год. ранку в Українській греко-католицькій церкві св. Володимира в Елизабет, Н. Дж. Тіло буде поховане на цвинтарі „Gate of Heaven" в Іст-Гановері, Н. Дж.

Ірена Яросевич

Англійська, а не російська, має бути другою мовою України

В той час, як освічені люди в усіх країнах світу, включно з Китаєм і Росією, вивчають англійську як другу мову, оскільки вона фактично є мовою всесвітнього спілкування, неосовєтські русофільські політики погрожують ізолювати країну від решти світу своїм законопроєктом про російську мову і відкинути Україну на сто років назад.

Українські засоби масової інформації переважно турбуються бідністю і корупцією, мовне ж питання відсувається на другий плян. Західні неоліберальні коментатори взагалі іґнорують мовні проблеми, вважаючи їх недоречними.

Через п'ятнадцять років після здобуття незалежности громадське життя, підприємництво і засоби масової інформації за межами західних областей досі залишаються в Україні практично російськомовними.

Уряд не запроваджує у життя своє мовне законодавство. Усі державні працівники під час своєї офіційної служби повинні розмовляти українською, але більшість цього не робить, хоч продовжує отримувати платню. Вищих урядовців не цікавить, чи використовують українську мову закордонні корпорації у своїх підприємствах. „Наприклад, „MacDonald`s" використовує українську у своїх меню. „Baskin Robbins" – ні.

У 2004 році вчителі викладали російською в „україномовних школах", деякі з тих шкіл також мали окремі російськомовні кляси. Значно більше, ніж дозволені законом 50 відсотків телевізійних програм виходять російською мовою.

В свою чергу, Верховна Рада, в якій переважають неосовєтські і русофільські настрої, відмовилася наслідувати зразок російського уряду і скасувати оподаткування вітчизняних друкованих видань, залишивши таким чином російськомовну продукцію в Україні дешевшою за україномовну чи англомовну.

Надання російській мові статусу другої державної стане великою перешкодою на шляху інтеґрації України до Европейського союзу і решти світу.

Той факт, що україномовні люди купують менше книжок і авдіо – візуальної продукції, ніж російськомовні, також відіграє свою ролю. Мабуть, олігархи України могли б виробляти і продавати україномовну продукцію і книжки за нижчими цінами, ніж російськомовна, і фінансувати україномовну масову культуру, але вони і не збирались цього зробити.

Існує думка, що щонайменше 80 відсотків ЗМІ України належать або росіянам, або проросійськи налаштованим українським власникам. Втім, через 15 років після здобуття незалежности ніхто насправді не знає, кому належать ЗМІ України. Цього року Українська Гельсінська Спілка, фінансована Фондом „Відродження" Дж. Сороса, змогла оприлюднити часткову інформацію про 10 станцій. Отже, закордонні компанії, три з яких російські, мають у повній власності або володіють частиною принаймні 9 станцій, невідомим особам належать повністю або частково 3 станції, і одна частково належить проросійськи налаштованому українському олігархові.

Такі багатотиражні російськомовні щоденні газети, як „Бульвар", „Киевские ведомости" і „Факты", не просто симпатизують неосовєтським русофільським політикам, а постійно принижують та висміюють усе українське, розхвалюють все російськомовне, підтримують політиків, котрі орієнтуються на Москву, на СНД, на Єдиний економічний простір тощо.

І все ж, поряд з цим, серед російськомовних громадян України дуже мало є таких, котрі підтримують політичну реінкорпорацію до Росії,і майже ніхто з них з 1991 року до Росії не емігрував. Російськомовні громадяни України можуть бути так само проевропейськи налаштовані, як і україномовні громадяни, російськомовні українці можуть бути українськими патріотами, а російськомовні східньоукраїнські політики скоріше вважають себе представниками певного реіону, аніж російськомовного населення.

Майже весь російськомовний Київ голосував у 2004 році за Віктора Ющенка, і російськомовні люди сприйняли газову політику Володимира Путіна так само несхвально, як і україномовні. Однак, історично склалося так, що російську мову не вживано в ім'я українських національних ідей, і її рідко використовують для офіційної підтримки українського національного відродження, інтеґрації до ЕС.

Нема сумніву, що російська, якщо вона стане другою державною мовою в Україні, посилить русофільські орієнтації, а українська надалі залишиться другорядною говіркою, придатною для торгівлі на базарі.

Надання російській мові статусу другої державної стане великою перешкодою на шляху інтеґрації України до Европейського союзу і решти світу. Вивчення російської як другої мови в школах ізолює Україну від решти світу. Вивчення англійської – ні.

Степан Величенко,
науковий співробітник Катедри україназнавчих студій
Торонтського університету.

У США введено в обіг нові десятидоларові банкноти

Уряд США оголосив, що перероблена серія 2004 року банкнотів номіналом 10 долярів введена в обіг 2 березня 2006 р. Не треба обмінювати старі купюри на нові – вони матимуть однакову вартість.

Оновлені захисні характеристики нової банкноти забезпечать, щоб вона залишалася джерелом цінности, довіри і впевнености у світі.

Нові банкноти матимуть три зручні для перевірки характеристики: число в нижньому правому куті на лицьовому боці купюри, якщо нахиляти її вгору чи вниз, змінюватиме колір від мідного до зеленого; якщо тримати купюру проти світла, то можна побачити водяний знак у вигляді блідого контуру, який повторює великий портрет Олександра Гамільтона; якщо тримати купюру проти світла, то можна побачити вертикальну смужку, врізану в папір справа від портрета, на якій дрібним шрифтом повторюється напис „USA TEN".

По додаткову інформацію можна звертатися на Інтернет-адресу: http://www.moneyfactory.gov/newmoney/main.cfm/welcome/ukr .

Посольство США в Україні

Ділимося сумною вісткою з приятелями, знайомими та колишніми парафіянами, що в середу, 22 лютого 2006 р., проживши 54 роки, відійшов у вічність наш найдорожчий
СИН, БРАТ і ВУЙКО

св. п.

о. БОГДАН КІНЬ

нар. 27 січня 1952 р. в Брукліні, Н.Й.
висвячений 1 жовтня 1977 р. Єпископом Василем Лостеном.

ПАРАСТАС відслужив монсеньйор Іван Терлецький в п'ятницю, 24 лютого 2006 р., в українській католицькій церкві св. Андрія Первозваного у Гемптонбурґу, Н.Й.

ПОХОРОННУ ЛІТУРГІЮ відправив Єпископ Василь Лостен в суботу, 25 лютого 2006 р. в церкві св. Андрія Первозваного у Гемптонбурґу, Н.Й., а відтак на місцевому цвинтарі св. Духа.

Горем опечалені:

мама	– АННА КІНЬ
сестри	– МАРІЙКА КІНЬ-СЕЛЕЗНЬОВ
	– ХРИСТЯ ПАВЛИК з мужем ОРЕСТОМ
племінники	– СТЕФАН СЕЛЕЗНЬОВ з дружиною СЕЛІНОЮ
	– МИХАЙЛО ПАВЛИК
	– ТАНЯ ПАВЛИК

та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

БРАТСТВО ОХОРОНИ ВОЄННИХ МОГИЛ «БРОДИ-ЛЕВ» НЮ-ЙОРК

Ділимося сумною вісткою з Побратимами-Ветеранами 1-ої Дивізії УД УНА та Українською Громадою, що 22 лютого 2006 р. відійшов у вічність в Ню-Йорку наш Побратим, учасник боїв під Бродами та довголітній фінансовий референт Братства «Броди-Лев»

св. п.

АНДРІЙ ЗАКРЕВСЬКИЙ

проживши 81 рік

ПАНАХИДУ відправлено 24 лютого 2006 р. в Похоронному Заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку. Похоронений на Католицькому Цвинтарі в Гемптонбурґу, Н.Й.

Опечаленій ДРУЖИНІ та РОДИНІ
Найсердечніші співчуття складає

УПРАВА і ЧЛЕНСТВО БРАТСТВА „БРОДИ-ЛЕВ"

Ділимося сумною вісткою, що 5 лютого 2006 р. відійшов у вічність наш найдорожчий
ТАТО й ДІДО

св. п.

БОГДАН НАКОНЕЧНИЙ

нар. 23 травня 1919 р.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в Тусані, Арізона й в Чикаго, Іл., де тіло Покійного було поховане на цвинтарі св. Миколая біля нашої покійної мами св. п. Софії.

Залишені у смутку:

сини	– НЕСТОР
	– МИРОН
	– ЕВГЕН
внучка	– RACHEL

та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на Harvard Ukrainian Research Institute (HURI) і висилати на адресу:
M. Nakonechny, 1881 W. Sunset Knoll Ln., Tucson, AZ 85704.

З невимовним сумом повідомляємо, що в суботу, 25 лютого 2006 р. несподівано відійшов від нас у вічність другий Заступник Президента Українського Народного Союзу і голова Окружного Комітету УНС у Балтиморі, МД.

св. п.

ЕВГЕН ІВАНЦІВ

Довголітній, відданий і активний діяч, який займав у своєму житті багато відповідальних постів. В роках 1974 - 1978 і 1982 - 1990 був Головним радним, а в роках 1988 - 1995 займав пост Директора бюра УНСоюзу у Вашінгтоні. Від 1995 до 2000 року був Директором Української Народної Фундації УНСоюзу.

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 3 березня 2006 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж. Тел. (908) 964-4222. Відвідини 3-го березня в годинах від 2 до 4 по пол. і від 7 до 9 веч.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 4 березня 2006 р. в українській католицькій церкві св. Володимира в Елизабеті, Н. Дж., а відтак на Gate of Heaven Cemetery, East Hanover, NJ.

Батькам Покійного АННІ і МИХАЙЛОВІ, сестрі ІРЕНІ та ближчій і дальшій родині висловлюємо наші найщиріші співчуття.

Пам'ять про Евгена буде завжди з нами!

ГОЛОВНИЙ УРЯД І ПРАЦІВНИКИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, „СВОБОДИ" і „THE UKRAINIAN WEEKLY", УПРАВА СОЮЗІВКИ

У глибокому смутку повідомляємо, що 24 лютого 2006 р. упокоїлася в Бозі, після довгої недуги, проживши 85 років

св. п.

ЗЕНОВІЯ ГУЛЕЙ

з дому ВЕСНА

Мистець тканин.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 27 лютого 2006 р. в церкві св. Трійці в Сілвер Спрінґ, Мд.

В глибокому смуткку залишилися:

дочка	– МАРТА ЛЕГЕСКИС з мужем РИЧАРДОМ
внуки	– АЛІНА РАССЕЛ з мужем ДЖОНОМ і дітьми
	– ВАНЕСА ЯРИМОВИЧ з мужем АЛЕКСАНДРОМ
сестрінок	– СТЕПАН ОЛІЙНИК

та ближча і дальша родина в Україні і діяспорі.

Вічна їй пам'ять!

Родина просить в пам'ять Покійної замість квітів складати пожертви на:
– United Ukrainian American Relief Committee, Inc. („Didus" i Babusia" Fund)
1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111;
– Building Fund for Holy Trinity Ukrainian Catholic Church
16631 New Hampshire Ave., Silver Spring, MD 20905.

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

нашої Найдорожчої і Незабутньої Мами, Бабці та Прабабці

НАТАЛІЇ БАЗАРКО

котра з волі Всевишнього відійшла у вічність 18-го грудня 2005 року, висловлюємо найсердечнішу

ПОДЯКУ

Рідні, Приятелям і Знайомим за особисті, листовні чи телефонічні вислови співчуття, за квіти, молитви й участь у похоронних відправах і тризні, щоби розрадити нас.

Наша вдячність Преосв. Владиці Роберту за вислови співчуття та молитви за спокій душі Покійної. Отцям Крилошанинові Андрієві Ганоському та Протоієреєві Івану Наконечному за часті відвідини, уділювання Найсвятіших Тайн і благословення Покійної за час її побуту у старечому домі.

Щиро дякуємо всім отцям, котрі брали участь у Панахидах і похоронах: о. Крилошанинові Андрієві Гановському, о. пароховї Ігореві Касіянові та о. Андрієві Рабієві.

Сердечно вдячні всім, котрі зложили пожертви на Божественні Літургії, і на добродійні цілі:

НА БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ зложили:

$100.00 - д-р Родіон і Орися Палажій; $50.00 - д-р Володимир і Ліда Масний; $30.00 - Марта й Ірина Копач; $25.00 - Іванна Мельник-Гаврилюк; по $10.00 - Софія Волчук, Богдан і Оля Демянчук та Дарія Антонишин, д-р Марія Дицьо і Богдан Висоцький, Таня Рабій, Марійська Дружина при церкві св. Юра в Ню-Йорку.

КВІТИ прислали:

Tom & Alice Shire; Lydia, Uriel and Alex Pineda; Bristol-Meyers Squibb; Schlumberger Princeton Technology.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ зложили:

$1,000.00 - Модест і Наталія Захарченко; по $250.00 - Нестор і Марта Базарко, Володимир і Ліда Базарко; $150.00 - Родина Перфецьких; по $125.00 - д-р Андрій і Джекі Базарко, Данило і д-р Тетяна Базарко, Юрій і Дон Базарко, Скат і Діяна Базарко, д-р Роман і Мотря Слоневські; по $100.00 - Bristol-Meyers Squibb, д-р Марія Дицьо і Богдан Висоцький, Роман і Люба Книш, Марта й Ірина Копач, Ксеня Кузьмич, Богдан і Квітослава Пащин, Юрій і Арета Полянські, Ірина Руснак, д-р. Мирослав і Зоряна Смородські, Іван і Уляна Сось, д-р Нестор і Ніна Шуст; по $50.00 - Андрій і Леся Бігун, Оксана З. Боднар, Ільо і д-р Дарія Войтина, Славко і Таня Головнич, Богданна Кульба, Оксана Лобачевська, Дарія Миськів, Роман і Маруся Ференс, Христина Шепелява; $30.00 - Ричард і Марта Легецкис; по $25.00 - Василь і Ольга Ільчишин, Ольга Калушка, Стів і Тетяна Космос; по $20.00 - Оленка Топорович, Ореста Топорович, Іванка Шкарупа.

НА КАТЕДРУ св. ЙОСАФАТА у ПАРМІ, ОГАЙО зложили:

по $250.00 - Нестор і Марта Базарко, Володимир і Ліда Базарко; $200.00 - Модест і Наталія Захарченко; $125.00 - д-р Роман і Мотря Слоневські; по $100.00 - д-р Ігор і Марта Воєвідка, д-р Деонізій і Оксана Демянчук, д-р Ігор й Арета Захарій, Марта Кассараба, Елі Кузів, д-р Юрій і Дарія Кульчицькі, д-р Юрій і Мирослава Оришкевич, д-р Ярема і д-р Христина Раковські, Ігор і Марія Федьків, суддя д-р Богдан і Мирослава Футей, Евген і Ліда Яросевич; по $50.00 - Петро і Дарія Басалик, Адріян і Марта Галяревич, Микола і Дзвенислава Голіян, д-р Богдан й Ілса Купчак, Дарія Федорів, Тарас і Катерина Шмагала; $30.00 - Ірина Кашубинська; по $25.00 - Мирон і Ліда Вирста, Ярослав Завадівський, Богдан і Марта Ковч, Василь і Віра Ліщинецькі, Василь і Олена Хміляк, Люба Мудрий, Олег і Ліса Пащин; по $10.00 - Матей і Надія Запперник, Олександра Шуст.

НА ШКОЛУ св. ЙОСАФАТА у ПАРМІ, ОГАЙО зложили:

$100.00 - д-р Олександр і Дарія Якубович; по $50.00 - Олег і Ніля Бендюк, д-р Зенон і Мирослава Голубець, Ліда Кармазин; по $10.00 - Теодора Миронович, Марія Пащин, Петро Твардовський.

НА РОДИННІ БАЖАННЯ зложили:

$100.00 - Юрій і Ірина Хиляк; по $50.00 - д-р Богдан і д-р Христина Дубас, Френк і Віра Моллс, Евгенія Полатайко, Михаїл і Сандра Спасит; $25.00 - Марта Кравс; $10.00 - Стефан і Марія Антонів.

Нехай ласкавий Господь сторицею винагородить усіх.

Сини: НЕСТОР з дружиною МАРТОЮ,
ВОЛОДИМИР з дружиною ЛІДОЮ
внуки: АНДРІЙ з дружиною ДЖЕКІ, ДАНИЛО з дружиною
ТЕТЯНОЮ, ЮРІЙ з дружиною ДОН, ДІЯНА з мужем СКАТОМ
правнуки: ЗАХАРІЙ, АРІЯНА, ВИВІЯНА, КЛАРА, МАТЕЙКО, АНДРІЙ,
КАТЕРИНА, АЛЕКСА і МИКОЛА.

Ділимося сумною вісткою, що 26 лютого 2006 р. відійшла від нас заосмотрена Найсвятішими Тайнами на 72-му році життя

СВ. П.

МАРТА ТЕРЛЕЦЬКА

з дому ДОБЕРЧАК

нар. у Перемишлі, віддана учасниця українських організацій в Америці, особливо студентських (СУСТА), Пласту, довголітня голова 76-го відділу Союзу Українок Америки у Вашінґтоні, а також член управи „Northern Virginia Folk Festival".

Залишилися в глибокому смутку:

муж – НЕСТОР ТЕРЛЕЦЬКИЙ
сини – ІГОР з дружиною ОЛЕНОЮ
– ЮРІЙ з дружиною ПАТРИЦІЄЮ
дочка – ТАТЯНА
внуки – АДРІЯНА і ЛЯРИСА
сестра – ОЛЕНА ФУТАЛА з родиною
ближчі і дальші родини в Америці і Европі.

ПАРАСТАС відбудеться в неділю, 5 березня 2006 р., о год. 2-ій по пол. у похоронному заведенні Murphy Funeral Home, 4510 Wilson Blvd., Arlington, VA. Тел.: (703) 920-4800.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в понеділок, 6 березня 2006 р., о год. 10-ій ранку в українському католицькому Соборі Пресвятої Родини у Вашінґтоні, 4250 Harewood Rd., NE, Washington, DC.

Вічна їй пам'ять!

Згідно з бажанням Покійної, замість квітів на могилу просимо жертвувати на Український Музей в Ню-Йорку, 222 East 6th Street, New York, NY 10003.

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що в суботу, 25 лютого 2006 р. заосмотрений Найсвятішими Тайнами, відійшов у вічність наш найдорожчий і незабутній МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

СВ. П.

ВОЛОДИМИР ҐІНА

нар. 11 вересня 1916 р. в селі Горожанка, Тернопільська область.

ПАНАХИДА відбулася в понеділок, 27 лютого 2006 р. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА відбулася 28 лютого 2006 р. в українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку, а відтак на цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Залишені у глибокому смутку:

дружина – АНАСТАЗІЯ з дому ГУРКОТ
дочки – ВІРА
НЕОНІЛІЯ з чоловіком ТЕОДОРОМ
син – ЮРІЙ з дружиною ЛЕСЕЮ
внуки – АДРІЯНА ДРОГОМИРЕЦЬКА
– РЕНАТА КОНДРАТЮК
– ТЕОДОР і СТЕФАН ҐІНА
ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з приятелями та знайомими, що в п'ятницю, 24 лютого 2006 р. в Чікаго, у лікарні по короткій та тяжкій недузі відійшла від нас наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ, СЕСТРА і СВАХА

св. п.

ВОЛОДИМИРА ДЕМУС

з дому КОГУТ

Нар. 1 грудня 1922 р. в Цеперові, біля Львова, Україна.

ПАРАСТАС і ПАНАХИДА відбулися в понеділок, 27 лютого 2006 р., в похоронному заведенні Музики, а похоронні відправи у вівторок, 28 лютого 2006 р., в українському католицькому соборі свв. Володимира і Ольги в Чікаго. Тлінні останки спочивають на цвинтарі св. о. Миколая в Чікаго.

Залишені в смутку:

сини – АНДРІЙ з дружиною ДЖЕНЕТ і дітьми АЛИСОЮ і БРІЯНОЮ
– КОСТИК з дружиною ПЕТ і дітьми ЛЕСЕЮ і ЗЕНЕЮ та внучками СОФІЙКОЮ і ЕСТЕЛЛЕЮ
– МАРКО з дружиною ІРИНОЮ і синами ДАНИЛОМ і ТИМОШЕМ
– АДРІЯН
– МАРІЯН
сестра – ІВАННА ГАРАСОВСЬКА
свахи – ДЖОЕН ҐІЛЬСОН
– ВІРА ТРОЩУК
та ближча і дальша родина в Америці, Чехії й Україні.

Вічна Їй пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо приятелів і знайомих, що з волі Всевишнього 22 лютого 2006 р. несподівано відійшов у вічність наш найдорожчий

св. п.

АНДРІЙ ЗАКРЕВСЬКИЙ

нар. 9 квітня 1924 р. в Угнові, пов. Рава Руська, Україна.

ПАНАХИДА була відслужена в п'ятницю, 24 лютого 2006 р., о год. 5:30 по полудні, а ПАРАСТАС з ПАНАХИДОЮ о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 25 лютого 2006 р. в українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку.

Тлінні останки поховано на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – ЛІДІЯ з дому ОЛИНЕЦЬ
сестри – ТЕОДОЗІЯ КОЗЛОВСЬКА
– ЕВГЕНІЯ КУБАНСЬКА із сином АНДРІЄМ в Польщі.
кузинка – ДОМІНІКА СЕМЕНЮК з родиною
сестрінки – ЕВГЕНІЯ АНТОНЮК з чоловіком МИРОСЛАВОМ з родиною в Канаді
– MARY and ROBERT HOLZWEISS з родиною
– JOHN and DOROTHY KOZLOWSKI з родиною
– LINDA KOZLOWSKI з родиною
– ЯНЕК і ЛЮЦИНА КУБАНСЬКІ з родиною в Канаді
шваґри – ОЛЕКСАНДЕР ОЛИНЕЦЬ з дружиною МАРТОЮ і родиною
– РОМАН ОЛИНЕЦЬ з дружиною МАРІЄЮ і родиною
шваґерка – МАРІЯ ПІДЛУСЬКА з родиною
ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Україні і Польщі

Вічна Йому пам'ять!

В пам'ять Покійного можна складати пожертви на Товариство „Броди-Лев", Інк., або на інші добродійні цілі.

ОБ'ЄДНАННЯ ПРИЯТЕЛІВ ВОЯКІВ 2 ДИВІЗІЇ УНА
повідомляє своїх друзів і приятелів, що в неділю, 12 лютого 2006 р. відійшов у вічність на 81-му році життя наш друг та член 2-ої Дивізії УНА

св. п.

ВОЛОДИМИР БІЛЯЇВ

Покійний був відомий в Україні і діяспорі як поет, публіцист, журналіст та літературний критик. Св. п. Володимир Біляїв проживав у Норт Палм Біч, Фла. Згідно з його бажанням ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в родинному колі у Фльориді, звідти його буде перевезено для поховання в рідному Донецьку.

Об'єднання 2-ої Дивізії УНА складає дружині та донькам, близькій і дальшій родині найщиріші співчуття.

КРАЙОВА УПРАВА:

д-р Іван Буртик – голова
Володимир Янів – заст. голови
Дмитро Вох – секретар
Володимир Васьків – фінансовий референт

Вічна Йому пам'ять!

З глибоким жалем повідомляємо всіх друзів та всю українську громадськість, що з волі Всевишнього 12 лютого 2006 р. у Норт Палм Біч, Фла, у віці 80 років відійшов від нас наш незабутній
ЧОЛОВІК, БАТЬКО, СВЕКОР і ДІДО

св. п.

ВОЛОДИМИР ІВАНОВИЧ БІЛЯЇВ

нар. 25 червня 1925 р. в Моспиному на Донеччині.

Колишній голова Української Національної Ради, колишній керівник Українського відділу „Голосу Америки", член-кореспондент УВАН, поет-лавреат Української Могилянської-Мазепинської Академії Наук, відомий український журналіст, письменник і громадський діяч.

Тлінні останки його будуть поховані в його рідній Донеччині, Україна.

Замість квітів, будь ласка, складайте пожертви на Ваші доброчинні цілі.

Прибиті горем дружина ДОРОТЕЯ, донька АЛЛА РОДЖЕРС, донька ДЖІНА Д. ЛОНГ з чоловіком СТІВЕНОМ та внуком НОЛАНОМ ТОМАСОМ інші родичі в Україні та в Сполучених Штатах Америки.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з приятелями та знайомими, що 12 лютого 2006 р. на 81-му році життя відійшов у вічність

св. п.

МИКОЛА ҐЕРУС

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 18 лютого 2006 р. в українській православній церкві св. Андрія Первозваного та на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені у смутку:

дружина – ОКСАНА
дочки – ЛЮСЯ з чоловіком МАЙКОМ
– НІКА з чоловіком ДЖОВ
внуки – СПЕНСЕР, КЕРТ
сестра – ВАЛЕНТИНА СТАЛОВІР з родиною

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ЛОНГИН СТАРУХ
Професійний продавець
забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
tel.: 800-673-5150 ▪ 845-626-2058
e-mail: lvstaruch@aol.com

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець
забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
5 Stable Lane tel./fax: (908) 782-5451
Flemington, NJ 08822
Email: eugenemaria@patmedia.net

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

ОРКЕСТРА „ЛУНА"
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail: dumamuse@aol.com

ДАНТИСТ
д-р МАРУСЯ КУШНІР
- Високоякісне лікування і відновлення зубів для усієї родини.
- Косметична дантистика.
- „Implant" - нарощування зубів.

Лікар приймає за попереднім домовленням.
120 Millburn Ave., Suite M-4,
Millburn, NJ 07041 • Тел.: (973) 467-9876

Smiles Unlimited
Dental Center
Emil T. Kesler, D.D.S.
Valentina M. Kesler, D.D.S.
(908) 722-5511
60 South Main St, Manville, NJ 08835

КАРДІОЛОГ
ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD, FACC
Board Certified: Cardiovascular Disease, Interventional, Nuclear Cardiology and Internal Medicine.
Єдиний україномовний „Interventional" кардіолог в NY і NJ.
НОВІ КАРДІОЛОГІЧНІ ЦЕНТРИ
Всі основні обстеження проводяться в двох зручно розміщених сучасних офісах
776 E. Third Ave. Roselle, NJ 07203 (908) 241-5545
1432 Hylan Blvd. Staten Island, NY 10305 (718) 351-9292

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей Real Estate/Coop Closings (fee for Condo/Coop Purch. in Manh. only is $1000)
- Репрезентування комерційної діяльности
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіційні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Apon Video, P.O. Box 3082, Long Island City, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599
МОЖНА НАБУТИ НОВІ VHS і DVD
Apon 7807 VHS – Святкуємо по нашому Новий Рік в Україні
VHS та DVD В. ЮЩЕНКА
присяга – 2005; революція – 2005
інавгураційний концерт – 2010
14-та річниця незалежности – 2011
Ціна VHS 25.00 дол. DVD 30.00 дол.

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

FATA MORGANA
Музика для всіх: весілля, забави, концерти, фестивалі і приватні прийняття.
Тел. до Олеся: (609) 747-1382 або e-mail oktband@yahoo.com
website: www.fatamorganaband.com

KARPATY
Export · СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА · FAST GUARANTEED DELIVERY · Import Ltd.

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189
в Торонто (416) 761-9105
e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
ВІЗИ • АВІАКВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!